

T R A N S K R I P T
47. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
ODRŽANE 24. 6. 2010. GODINE, S POČETKOM U 11,10 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
SULEJMAN TIHIĆ:

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege delegati, prisutni predstavnici Vijeća ministara BiH i međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 47. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Današnjoj sjednici prisutno je 13 delegata, od kojih tri iz bošnjačkog naroda i po pet iz hrvatskog i srpskog naroda. Alma Čolo i Hilmo Neimarlija opravdano su odsutni i danas ne prisustvuju sjednici.

Za današnju 47. sjednicu predlažem sljedeći

DNEVNI RED

1. **Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
2. **Usvajanje Zapisnika 46. sjednice Doma naroda;**
3. **Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o graničnoj kontroli po hitnom postupku, u skladu s članom 122. Poslovnika;**
4. **Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
5. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju političkih partija (drugo čitanje) – predlagači: delegati Dušanka Majkić, Ilija Filipović i Hazim Rančić;**
6. **Prijedlog revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog sporazuma (drugo čitanje), akt Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, broj: 01-37-310/10 od 15.2.2010. godine;**
7. **Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama BiH (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
8. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o polaganju pravosudnog ispita u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
9. **Prijedlog izmjena i dopuna Kodeksa ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH (prvo čitanje) – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku;**
10. **Izvještaj o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju u 2009. godini;**

11. Izvještaj o radu Upravnog odbora Izvozno-kreditne agencije Bosne i Hercegovine za 2009. godinu;
12. Izvještaj o zaštiti ličnih podataka u Bosni i Hercegovini;
13. Izvještaj o radu Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA) za 2009. godinu, sa Izjašnjenjem o određenim pitanjima;
14. Izvještaj o radu Nezavisnog odbora kao nezavisnog tijela policijske strukture u BiH za 2009. godinu i Plan rada Nezavisnog odbora kao nezavisnog tijela policijske strukture u BiH za 2010. godinu;
15. Informacija o stanju sigurnosti u Bosni i Hercegovini u 2009. godini;
16. Informacija o radu Tužilaštva Bosne i Hercegovine za 2009. godinu;
17. Imenovanje pet članova Nezavisne komisije za praćenje uslova boravka u zavodima, postupanje i poštovanje ljudskih prava lica nad kojima se izvršavaju krivične sankcije i druge mjere koje je izrekao u krivičnom postupku Sud BiH, strani sudovi za djela predviđena Krivičnim zakonom BiH ili međunarodnim ugovorom, čiji je potpisnik BiH, ili drugi sud u skladu sa zakonom BiH (prijedlog liste kandidata Privremene zajedničke komisije oba doma, 30.3.2010. godine);
18. Imenovanje vršioca dužnosti direktora Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije;
19. Utvrđivanje smjernica za djelovanje privremenih delegacija koje, u ime Bosne i Hercegovine, učestvuju na međunarodnim skupovima – predlagač: zastupnik Slobodan Šaraba;
20. Prijedlog za imenovanje članova iz Doma naroda u Interresornu radnu grupu koja bi radila na izmjeni (akt Ministarstva pravde BiH)
  - Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH,
  - Zakona o Vijeću ministara BiH,
  - Zakona o državnoj službi u institucijama BiH,
  - Zakona o reviziji institucija BiH,
  - Zakona o upravi,
  - Zakona o javnim nabavkama BiH;
21. Davanje suglasnosti za otkazivanje Evropske konvencije o zaštiti arheološke baštine, usvojene u Londonu 6. maja 2009. godine;
22. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o vojnom grantu između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Turske, Provedbenog protokola o finansijskoj pomoći između Ministarstva odbrane BiH i Generalštaba Republike Turske i Logističkog provedbenog protokola između Ministarstva odbrane BiH i Generalštaba Republike Turske;
23. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o finansiranju i projektu između KfW-a, Frankfurt na Majni, i Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine i Javnog preduzeća Elektroprivreda Hrvatske zajednice Herceg-Bosne d.d. Mostar (EPHZHB) za projekt *Dopunske mjere za Vjetroelektranu Mesihovina*;
24. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Evropske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima – Strasbourg, 5. 11. 1992. godine;
25. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Francuske o suradnji u oblasti unutrašnje sigurnosti;

- 26. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj – Projekt gasifikacije Srednjobosanskog kantona;**
- 27. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Protokola o vodi i zdravlju uz Konvenciju o zaštiti i korištenju prekograničnih vodotoka i međunarodnih jezera iz 1992. godine;**
- 28. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora između Bosne i Hercegovine i Svete Stolice o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika Oružanih snaga Bosne i Hercegovine;**
- 29. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu između Bosne i Hercegovine i Međunarodne banke za obnovu i razvoj – Projekt za otpadne vode u Sarajevu;**
- 30. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu i projektu KfW-a, Frankfurt na Majni, i Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine i Javnog preduzeća Elektroprivreda Hrvatske zajednice Herceg-Bosne d.d. Mostar za projekt Vjetroelektrana Mesihovina.**

Ovo je usuglašeni dnevni red Kolegija Doma naroda.

Da li se ko javlja za riječ? Ima li prijedloga za izmjenu i dopunu?

Ako se niko ne javlja za riječ, konstatujem da je dnevni red usvojen.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda:

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

SULEJMAN TIHIĆ:

Odgovore na delegatska pitanja dobili su delegati Hilmo Neimarlija, dobio je dva odovora, ali Hilme danas nema pa ne možemo imati ni njegovo izjašnjenje; delegat Mladen Ivanić dobio je odgovor, na pitanje postavljeno na 42. sjednici Doma naroda, od Uprave za indirektno oporezivanje; zatim delegat Ivo Miro Jović dobio je odgovor, na pitanje postavljeno na 44. sjednici Doma naroda, od Federalnog zavoda PIO i Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata.

Idemo sa pitanjima. Da li su delegati zadovoljni.

Prvo gospodin Mladen Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Zadovoljan.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Delegat Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju.

Ja nisam zadovoljan odgovorom od ove dvije institucije, jer ja sam u svom pitanju napomenuo samo kao primjer, a oni su se fokusirali na taj moj primjer umjesto na cjelovitost rješenja problema.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Ima li novih delegatskih pitanja?

Gospodin Slobodan Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, i pored toga što redovno ne dobivam odgovore na delegatska pitanja koja postavim, ja ću na ovoj sjednici postaviti dva pitanja u očekivanju da ću konačno na kraju ovoga mandata dobiti odgovore na neka od pitanja koja sam postavio.

Prvo pitanje upućujem Nikoli Špiriću, predsjedavajućem Savjeta ministara, i gospodinu Mladenu Zirojeviću, resornom ministru, a ono glasi:

'Koji su razlozi i zašto Savjet ministara nije na zajedničkoj sjednici koju je održao sa Vladom Hrvatske pokrenuo pitanje rješavanja spora koji postoji između hidroelektrana na Trebišnjici i Hrvatske elektroprivrede, a čije je rješavanje u nadležnosti ovih organa koji su prije dva dana imali zajednički sastanak i rješavali otvorena pitanja između ove dvije susjedne zemlje?'

Moram da kažem da sam ovo pitanje jako dugo postavljao, tražio, insistirao, gotovo molio odgovorne da ovo pitanje riješe i da pokrenu njegovo rješavanje. Iskreno sam očekivao da će se to desiti na ovoj zajedničkoj sjednici koja je održana prije nekoliko dana. Nažalost, na njoj su evidentirana i pokrenuta gotovo sva sporna pitanja, izuzev ovog pitanja. Da li postoji neki tajni dogovor, da li postoji nešto što je dogovoreno, a što nije za medije i što nije za javnost, ja bih želio iskreno da znam, jer u pitanju je veliki problem, u pitanju je ogromni spor koji ima ogromnu finansijsku vrijednost. I, ja konačno očekujem da ovo neko stavi na dnevni red i da počne rješavanje ovoga, rekao bih, najvećeg spora koji postoji između ove dvije susjedne zemlje.

I drugo svoje delegatsko pitanje upućujem Regulatornoj agenciji za komunikacije. Ono je u skladu sa članom 7. i 8. Zakona o komunikacijama i tražim preko ove Regulatorne agencije da Telekom RS-a, Mreža M:tel otkloni kvar na svojoj mreži i omogući građanima koji su korisnici ovog mobilnog operatera da im nezakonito ne uzima novac na području istočne Hercegovine.

Dakle, pitam: 'Kada će Telekom RS-a, odnosno, M:tel otkloniti kvar na mreži i prestati da nezakonito uzima novac na ovom području?'

Od prije nekoliko mjeseci korisnici mobilne telefonije moraju da zovu nekoliko puta da bi uspostavili kontakt sa drugim korisnikom, dakle da bi čuli njegov glas iako je mreža, odnosno veza uspostavljena, poslije prvog poziva, naravno svaki taj poziv koji ljudi okrenu košta po nekoliko feninga, dakle nekoliko puta dnevno, stotinjak puta mjesečno. I naravno od odgovornih u ovoj kompaniji dobivaju gotovo uvijek odgovor - izvinite, biće otklonjeno, a računi naravno uvijek redovno stižu.

Očekujem da Regulatorna agencije za komunikacije reaguje hitno i u skladu sa članom 7. i 8. Zakona o komunikacijama preduzme odgovarajuće mjere i omogući korisnicima ove mreže da nesmetano mogu koristiti svoju mrežu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, poštovani prisutni, moje pitanje je upućeno ministru odbrane. Poznato je da je Ministarstvo odbrane od maja 2007. do juna 2008. godine u Ukrajini izvršilo remont pet helikoptera tipova M-8, MTB-1, MI-8 i M-17. Izvršilac je bila firma iz Kijeva koja je, pored remonta helikoptera za potrebe Oružanih snaga, izvršila i obuku pilota za navedene tipova helikoptera – četiri pilota, dva letača i devet mehaničara. Za navedene usluge Ministarstvo odbrane platilo je višemilionski iznos da bi se nedavno utvrdilo da remontovani helikopteri nemaju kvalitet opterećenja za bezbjedno letenje. Prema informaciji posade ovih helikoptera, remontovani helikopteri bi morali da nose teret od 4,5 tone. Sada nakon završenog remonta konstatovano je da ne mogu podnijeti opterećenje veće od 2,5 tone.

Moje pitanje glasi:

'Da li je nakon izvršenog remonta dovedeno u pitanje izvršenje zadataka od strane Oružanih snaga BiH, mislim na civilne namjene i mirovne misije? Da li su Oružane snage nakon remonta dobile sasvim neupotrebljive helikoptere za koje je plaćen ogroman novac iz Budžeta institucija BiH? I na kraju, da li je ispoštovana procedura po Zakonu o javnim nabavkama?'

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Ko se dalje javlja za riječ?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, predstavnici Vijeća ministara, poštovani gosti, ja imam pitanje prema Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH i prema Upravi i Upravnom odboru Akcionog društva Elektroprenos Banja Luka. Pitanje glasi:

'Da li uprava i Upravni odbor Akcionog društva Elektroprenos Banja Luka radi u skladu sa zakonom?'

Objasnenje:

Po informacijama iz medija ova tijela ne rade, niti uopšte odrđavaju sjednice. Da li je blokiran rad ove vađne institucije u oblasti funkcionisanja trđišta električne energije? Zahtijevam cjelovit izvještaj o radu ove institucije i izjašnjenje uprave i Upravnog odbora.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se jođ neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja za riječ, onda zakljućujem ovu taćku dnevnog reda.

Prelazimo na 2. taćku:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 46. sjednice Doma naroda

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se neko javlja za riječ?

Ako se niko ne javlja, glasamo o Zapisniku 46. sjednice.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdrđan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zapisnik 46. sjednice Doma naroda.

Prelazimo na 3. taćku dnevnog reda:

Ad. 3. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o granićnoj kontroli po hitnom postupku, u skladu s ćlanom 122. Poslovnika

SULEJMAN TIHIĆ:

O Zahtjevu za razmatranje po hitnom postupku Dom odlućuje nakon rasprave. Amandmani se ne ulađu po ćlanu 122. stav (3). Predstavnićki dom usvojio je Zahtjev Vijeća ministara BiH da se razmatra Prijedlog zakona po hitnom postupku, nakon ćega je ovaj zakon usvojen.

Otvaram raspravu.

Gospodin Slobodan řaraba.

SLOBODAN řARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, želim prvo da iznesem svoju primjedbu i svoj prijedlog da se ovaj zakon razmatra po hitnom postupku. Dakle, apsolutno sam protiv toga da se ovaj zakon, ovako kako je definisan sa svim ovim izmjenama, razmatra po hitnom postupku, u skladu sa članom 122., i smatram da bi trebali danas da donesemo odluku da ovaj zakon razmatramo ili u redovnoj proceduri ili po skraćenom postupku. Koji je razlog?

Dakle, činjenica je da je u obrazloženju ovoga zakona iznijeto da je neophodno izvršiti odgovarajuće izmjene koje su potrebne da bi se ... izvršila liberalizacija viznog režima i da bi se otklonili svi problemi u tom pravcu, i to je ono što je sasvim uredu i ja to pozdravljam. Međutim, činjenica je da su u izmjenama i dopunama ovoga zakona stavljene odgovarajuće izmjene koje apsolutno nemaju nikakve veze sa tom liberalizacijom, a ja ću reći koje su to izmjene. To su izmjene koje su definisane u članu 38. i kojima se traži da se Komisija za granice kao privremeno tijelo pretvori u stalno tijelo što smatram da je apsolutno pogrešno i što smatram da ne treba uraditi. Komisija za granice formirana je 1997. godine, koja je u više navrata mijenjala ime ali su nadležnosti Komisije ostale iste. Naravno, Komisija se redovno mjesečno od tada plaća, mada rijetko radi, ima jako malo posla i pojedini članovi ove komisije su na tome mjestu 13 godina, apsolutno nisu promijenjeni, a iza njih nema apsolutno nikakvog rada. Navešću samo dvojicu članova te komisije: gospodina Željka Obradovića koji je član od 1997. i ima još nekih članova koji su od 2003. godine. Ono što je činjenica da BiH nema ugovor o granici ni sa jednom od susjednih zemalja. Dakle, poslije 13 godina njihovog rada, mi nismo dobili ugovor o granici ni sa jednom susjednom zemljom. Ranije je Komisija za granice imala daleko veće ovlasti i ovlaštenja ali su donošenjem Zakona o granici uspostavljene dvije komisije, jedna je Komisija za integrisano upravljanje granicom i druga je Komisija za granice koja je ovim izmjenama u nadležnosti Ministarstva civilnih poslova. Objektivno sva dokumentacija o graničnoj liniji sa Hrvatskom je gotovo u potpunosti riješena. Postoje dvije sporne tačke. Jedna je Neum i druga Dvor na Uni, ali ni jedna od ovih tačaka naravno nije u nadležnosti ove komisije nego je u nadležnosti politike i oni to neće riješiti.

Što se tiče granice sa Srbijom i Crnom Gorom, ona je dužine 664 km i, uzgred rečeno, pripremljen je sporazum vezan za granicu sa Crnom Gorom, nije još uvijek potpisan. Dakle, Komisija i tu nema nikakvih nadležnosti. Ja lično smatram, a to je stav i jednog broja ljudi koji se profesionalno bave ovim poslovima, da ova komisija ne treba da bude stalno tijelo, da taj posao treba da završi ovo privremeno tijelo, one poslove koje ima i da se s tim završi. Ovako smatram da će se na ovaj način ljudima koji 13 godina nisu objektivno i odgovorno radili svoj posao na kraju dati nagrada i omogućiti im da nastave i dalje, naravno, kao sad stalno tijelo koje neće imati prizvuk tog privremenog, da rade ili ne rade posao koji nisu radili 13 godina. Zato smatram da ovaj posao ne treba završiti na ovakav način, da ovaj zakon ne treba usvojiti po hitnom postupku. Treba ovo dobro razmotriti i na našoj Komisiji za odbranu i bezbjednost, naravno, i na drugim tijelima i donijeti onu odluku koja je primjerna, a ne na mala vrata ubacivati i miješati nešto što apsolutno ne treba pomiješati.

Dakle, nije sporno da se izvrše odgovarajuće izmjene koje se tiču viznog režima, ali isto tako ono što nije trebalo staviti s tim, a tiče se ove komisije, apsolutno nije trebalo da se nađe u ovom prijedlogu zakona. Zato je moj prijedlog da se ovaj zakon ne razmatra po hitnom postupku i da donesemo odluku da ga razmotrimo, ako ništa drugo, po skraćenom postupku sa pravom ulaganja amandmana i ispravljanjem onih stvari koje je neko, ubijeden sam, htio da nam podmetne, pa sa ovim izmjenama, koje nisu sporne, ubaciti i uraditi nešto što u ovom trenutku apsolutno ne treba uraditi.

Zahvaljujem, predsjedavajući.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Je li se još ko javlja za riječ?
Hazim Rančić. Izvolite, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ
/mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ:
Uključite mikrofon.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala. Dakle, kada je riječ o proceduri, nesporno je to da sam za da se donese zakon i da se ispuni još jedna obaveza koja je pred nama vezano za ispunjavanje svih uslova za liberalizaciju viznog režima. Dakle, u tom pogledu i posmatrajući iz tog ugla, nesporno je da bi trebalo ovaj zakon razmatrati u hitnom postupku.

Ove činjenice koje je kolega govorio su u dobrom dijelu tačne. Također, ima još jedna upitna stvar u zakonu a to je član 2. ovog zakona koji tretira član 38. a taj dodatni stav (6) koji se mijenja i glasi, dakle član (2) ovog zakona glasi: 'Izgled graničnih oznaka i postavljanje tih oznaka na graničnoj liniji uredit će se u postupku zaključivanja međunarodnih ugovora o granici između BiH i susjednih država.' Sasvim prihvatljiva norma i u situaciji kada imamo dobre odnose sa svim našim komšijama susjedima. Međutim, postavljam pitanje šta će institucije BiH, nadležne po ovom pitanju, raditi ako sa bilo kojim od susjeda imamo situaciju da naše komšije samovoljno označavaju određenu graničnu liniju, ili na određenim mjestima, ili postavljaju granične oznake. Dakle, mi donosimo zakon, šta nije sporno u svim normalnim dobrim odnosima i treba da bude ovako, i ja se zalažem za to, ali kad donesemo ovaj zakon nemamo odgovor na pitanje šta ako neko od naših komšija postavi graničnu oznaku koja nije tačna, koja je sporna, šta ćemo mi tad raditi. Imati sebi, je li, vezane ruke. Dakle, morali bi nalaziti rješenje i za ovo pitanje, pa makar na privremen način, makar na način da se to osporava, da se pregovara, da se dogovara, da se ide na međunarodnu neku ili arbitražu ili dakle imaju pravni putevi za rješavanje takvih problema. A ova odredba je postavljena na način da sebi, našim svim institucijama nadležnim za ovo pitanje, jednostavno kažemo - evo, mi smo nemoćni. Tako piše u zakonu.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:
Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Uz očekivanje da će direktor Granične policije reći nekoliko riječi o tome, ja ipak predlažem da s obzirom na ovo što smo čuli ne idemo na 122., nego da idemo na 121., znači

skraćeni postupak i da se omogući, naročito ovaj problematični dio koji je vezan za komisiju, a da ništa ne narušimo tim u skraćenom postupku, jer mi ćemo ipak stići da donesemo taj zakon, pa bih molila da direktor kaže nekoliko riječi o tome da li mu je to problem ako se takva odluka donese.

SULEJMAN TIHIĆ:

Samo momenat, gospodine Dumančić.
Da li se još neko javlja za riječ?
Gospodin Ivo Miro Jović, pa na kraju ćemo dati riječ direktoru.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo. Evo, javljajući se za ovu diskusiju pozdravljam Vas, gospodine predsjedatelju, i Vaše supredsjedatelje, uvažene kolege i sve nazočne ovoj današnjoj sjednici.

Javio sam se samo s jednim motivom. Sve ovo što smo čuli od kolega sigurno ima mjesta za razgovor, ali ja bih samo podsjetio: mi smo u vremenskom tjesnacu i mi nužno do 1. ovo što ovdje se traži, koje se odnosi na slobodu viznog sustava, trebali bi, ako to ne uradimo danas, pitanje je hoćemo li dati odgovore i poslati onima koji vrše monitoring nad radom institucija u BiH, donošenje ovako ovih zakona, hoće li to progledati kroz prste ili neće. I ta moja bojažljivost upućuje riječi da bi bilo bolje danas razmatrati ovaj zakon po žurnome postupku, a u okviru, koliko je to za par dana, mogu se donijeti nove izmjene i dopune.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Da li se još ko od delegata javlja za riječ? Ako se ne javlja, zamolio bih direktora Vinka Dumančića da objasni razloge i odgovori na eventualno neka pitanja.

VINKO DUMANČIĆ:

Hvala lijepo.
Poštovani predsjedatelju, dopredsjedatelji, uvaženi zastupnici, kolege, ja ću pokušati kratko ispred institucije. Očekivao sam nekog ovdje ispred ministarstva ali ne vidim, ipak je ministarstvo predlagatelj ovog zakona. Ali nemam namjeru da repliciram bilo kome od ovih zastupnika, nemam ni pravo, ali mogu iznijeti nekoliko činjenica a to je da sam i ja član Povjerenstva za granicu i integrirano upravljanje granicom i da još nisam dobio niti jedne marke, niti bilo ko nije dobio, to da znate, mislim da trebate znati, mislim, to hoću da znate svi. Znači, da nije plaćena ni jedna marka, znači ni članovima Povjerenstva za integrirano upravljanje granicom ni članovima Povjerenstva za granice. Isto tako, samo par činjenica, u utorak 28. Povjerenstvo za granice ima sastanak u Beogradu. Bilo je u Crnoj Gori i, kao što je rekao uvaženi zastupnik Šaraba, već je sporazum tu pripremljen, u Beogradu znači u utorak u 11,00 sati imamo sastanak, nadam se da ide to u pozitivnom smjeru, a 5. 7. u Zagrebu. Znači, povjerenstva rade iako nisu plaćena. Ne bih htio da licitiram koliko je ko član tog povjerenstva, ja sam već tu, ali ću reći nešto o zakonu.

Ja bih vas molio, uvaženi zastupnici, da ide po hitnom. Što govorim? Napravljena je greška u ranijem Zakonu o graničnoj kontroli što niko iz Ministarstva civilnih poslova nije izvršen u ovo Povjerenstvo za granice. Automatski mi smo blokirani radom, mislim da imate vi to napismeno, neću širiti priču.

Isto tako, što se tiče uvaženog zastupnika Rančića, mislim da moramo ići bilateralno kada je obilježavanje granice. Ne može ići jednostrano i mislim da je to jasno svakome.

Toliko, ja mislim da sam bio jasan.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro.

VINKO DUMANČIĆ:

Ako ima još, izvolite.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Vidite, ja ovdje koliko vidim Zastupnički dom je to usvojio, mislim da je jednoglasno. Evo, ja prvo stavljam na glasanje o proceduri, o tome hoćemo li Prijedlog zakona razmatrati po hitnom postupku.

Ko je „za“?

Uz dva glasa „protiv“, konstatujem da smo donijeli odluku da se ovaj zakon razmatra po hitnoj proceduri.

Zatim, nakon toga, evo otvaram raspravu o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o graničnoj kontroli. Da li se sad ko javlja za riječ? Ne javlja.

Stavljam ovaj zakon na glasanje.

Ko je „za“?

Uz jedan glas „protiv“, jedan „suzdržan“, konstatujem da smo usvojili Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o graničnoj kontroli.

Prelazimo na 4. tačku:

Ad. 4. Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Prije nego što otvorim raspravu, želim da dam nekoliko uvodnih napomena. S obzirom da Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje BiH nije postupio po zaključku Doma naroda koji je usvojen na 44. sjednici Doma naroda, održanoj 9. aprila 2010. godine, a kojim se od Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje BiH traži da Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH dostavi mišljenje o Prijedlogu zakona o izmjeni i dopunama Zakona o carinskoj

politici BiH, Dom naroda na prošloj sjednici odgodio je izjašnjavanje o Prijedlogu zakona te odlučio poslati urgenciju za dostavljanje mišljenja.

I nakon urgencije do održavanja današnje sjednice nismo dobili mišljenje na Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH od Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje.

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon u predloženom tekstu.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg ove komisije, doktoru Boži Ljubiću, ako ima potrebe.

BOŽO LJUBIĆ:
Nemam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Nema ništa, dobro.
Onda otvaram raspravu. Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, samo želim da podsjetim da sam ja i tražila da se odgodi izjašnjavanje dok se ne održi sjednica Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. Ona je u međuvremenu održana i Upravni odbor je, kako me je ministar obavijestio odmah neposredno poslije toga, dao saglasnost na ovaj zakon. Ne znam zašto nije, jer su očito raspravljali još o nekim stvarima, pa zapisnik koji je napravljen nije objedinio sve to. Uglavnom, ministar finansija RS-a nama iz RS-a je dao saglasnost da glasamo za ovaj zakon.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Ako se više niko ne javlja za riječ, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.
Ko je „za“?
Ima li ko „protiv“?
Uz dva glasa „protiv“, konstatujem da smo usvojili Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH u identičnom tekstu kao u Predstavničkom domu.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda:

Ad. 5. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju političkih partija (drugo čitanje) – predlagači: delegati Dušanka Majkić, Ilija Filipović i Hazim Rančić

SULEJMAN TIHIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za finansije i budžet. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu.

Riječ dajem predsjedavajućoj ove komisije, gospođi Majkić. Izvolite, ako ima potrebe.

DUŠANKA MAJKIĆ:

S obzirom da nije bilo amandmana na predloženi tekst zakona, Komisija je podržala ove principe, tekst zakona konačno, tako da predlažem da to i Dom uradi.

SULEJMAN TIHIĆ:

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

Uz jedan glas „protiv“ i dva „suzdržana“, konstatujem da je usvojen Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju političkih partija.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda:

Ad. 6. Prijedlog revidirane strategije Bosne i Hercegovine za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma (drugo čitanje), akt Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste materijal koji je dostavilo ovo ministarstvo. Također ste dobili Izvještaj Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku. Zajednička komisija prihvatila je Prijedlog revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma. Predstavnički dom usvojio je Revidiranu strategiju BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Riječ dajem zamjeniku predsjedavajućeg ove komisije, gospodinu Zoranu Koprivici. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Pa evo, mislim da nema potrebe da se posebno obrazlaže ovaj izvještaj Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku. U ovom izvještaju je navedena procedura koja je do sada provedena kada je riječ o Prijedlogu revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Uloženi amandmani kako je ovdje navedeno u Izvještaju Komisije: amandmane su uložili gospodin Slobodan Šaraba i jedan amandman je uložio gospodin Drago Ljubičić. Komisija nije prihvatila predložene amandmane. Evo, tu smo u prilici danas da konačno razmatramo tekst ove strategije.

Predstavnički dom, kako rekoste, usvojio je Revidiranu strategiju. Ovo je nova procedura. Znamo da je u protekle dvije godine, gotovo nepune dvije godine, ova strategija na dnevnom redu Parlamentarne skupštine. Imamo priliku danas da se ponovo izjasnimo o obnovljenim amandmanima gospodina Šarabe i amandmanu gospodina Drage Ljubičića. Ja predlažem Domu da nakon rasprave razmotrimo ove amandmane, odnosno da se o njima izjasnimo i da damo svoj stav i glas kada je riječ o konačnoj sudbini ove strategije.

Dakle, nemam nikakvo ni posebno dodatno obrazloženje. U Izvještaju Zajedničke komisije navedeno je sve ono što je do sada provedeno. Imamo i stav Ministarstva, tako da smo u prilici danas da se konačno izjasnimo u drugom čitanju o ovoj strategiji.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovdje imamo jedan amandman koji je uložio delegat Drago Ljubičić, četiri amandmana delegat Slobodan Šaraba. Svakako ćemo dati riječ, a prije toga dajem riječ predlagачu zakona, predlagачu Revidirane strategije ako je tu prisutan.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nije.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro.

Evo izvolite. Prvo se javio gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ovo su oni amandmani koji su razmatrani u komisijijskoj fazi i ja ću samo da ponovim neke stvari, odnosno da ukažem na ono što je značajno. Dakle, cilj mojih amandmana, ova četiri amandmana je da se sva prava koja su utvrđena u Dejtonskom mirovnom sporazumu, dakle pored prava na slobodan povratak i povrat imovine, da izbjegla i raseljena lica mogu dobiti i kompenzaciju, odnosno nadoknadu za imovinu koja im se ne može vratiti, a da su ona odlučila da ostanu u drugim sredinama koristeći pravo utvrđeno u Dejtonskom mirovnom sporazumu, a to je pravo na slobodan izbor mjesta življenja. Dakle, da ljudi kojima je uništena i oštećena imovina a koji žive u novim sredinama mogu dobiti nadoknadu za uništenu i oštećenu imovinu u stanju u kojem je ona bila '92. godine, jer je to sasvim logično. Jer sve presude sudova koje su donosene

poslije toga, a treba to da imamo u vidu, ukoliko ne usvojimo ovakvu strategiju sa ovim amandmanima, pojaviće se tužbe na sudovima gdje će ljudi tražiti nadoknadu za uništenu i oštećenu imovinu u stanju u kojem je bila '92. godine. Upravo sve presude kao što je slučaj sa presudom Alijagića koja nam je svima dobro poznato je omogućila tim licima da dobiju nadoknadu za kompletnu oštećenu i uništenu imovinu a ne samo nadoknadu za kuću kako je to definisano u ovoj strategiji.

Isto tako, neophodno je utvrditi prijedlog mjera za unapređenje života raseljenih lica u novim sredinama i novim mjestima boravka čime bi se postigla ravnoteža i ravnopravnost pošto je u ovoj strategiji, koju imamo ispred sebe, utvrđeno da je cilj identifikovati probleme i utvrditi prijedlog mjera za održivost života povratnika što je apsolutno opravdano i što treba prihvatiti, ali isto tako moramo voditi računa i o onim licima koja žive u novim sredinama.

I na kraju ću reći da su ovi moji amandmani usaglašeni sa asocijacijom udruženja raseljenih lica povratnika, izbjeglica iz RS-a, koji smatraju da ovo što je predloženo bez ovih amandmana je čista diskriminacija jednog broja lica. Zato ja pozivam sve vas, svoje uvažene kolege i sve delegate da podrže ove amandmane i da na taj način sva prava utvrđena u Dejtonskom mirovnom sporazumu, dakle ova tri prava, potpuno izjednačimo i potpuno izjednačimo lica koja se pozivaju na njih i traže njihovo ostvarenje.

Zahvaljujem.

SULEJAMN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ?

Drago Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Gospodo članovi Kolegijuma, kolegice i kolege članovi Doma, gospodo iz Savjeta ministara, ostali uvaženi gosti, potrudicu se da vam ne oduzimam puno vremena jer ono što želim da kažem dobrim dijelom je rekao gospodin Šaraba vezano za svoje amandmane koje je predložio. Cilj i suština mog amandmana je praktično i sličan, da ne kažem isti. Ali evo, dozvolite samo kratko.

Svjestan sam potrebe i značaja važnosti ovog dokumeta, jer radi se o jednoj izuzetno osjetljivoj kategoriji stanovnika u BiH koji imaju dosta problema, muka itd., i ima potrebe sigurno ovakav dokument gdje se pruža šansa da se njihovi problemi počinju, da tako kažem, ne počinju, nego da se brže rješavaju i ako bude sreće da dočekamo da se ti njihovi problemi jednog dana i riješe. Cilj i suština mog amandmana jeste i vezana je prvenstveno, mogu reći, za poglavlje III., odnosno za tačku 1.2. u poglavlju III., pa dozvolite mi samo kratko. Znači, u ovom poglavlju boldirano, znači jednim tekstom je jasno sada naglašeno, inače smo imali i bili smo u situaciji da ova strategija dugo je u proceduri, a jedan od razloga je upravo ovaj dio koji se evo napokon našao u ovoj strategiji: sve nadležne institucije u BiH će u cilju konačnog i potpunog rješavanja pitanja izbjeglica i raseljenih osoba i povratnika omogućiti ostvarivanje sva tri prava iz Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma, i to pravo na povratak, pravo na slobodan izbor

mjesta življenja i pravo na naknadu štete u skladu sa Aneksom VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Cilj i osnovna suština mog amandmana je u tome samo da se u dijelu ove strategije koji se odnosi upravo na jednu kategoriju izbjeglih i raseljenih osoba u BiH, a to su ona lica koja su se izjasnila za ostanak, odnosno jasno su rekli da ne žele da se vrate u prethodno mjesto življenja, da se samo dio ovog teksta koji se nalazi u ovoj strategiji, u ovom prijedlogu, pojaśni. Ništa suštinski, po meni, ne bi ovaj amandman uticao na prijedlog ove strategije, jednostavno samo pojašnjavanje dijela tog teksta koji se nalazi u ovoj strategiji, a odnosi se na tu kategoriju.

Na ovoj komisiji to nije prepoznato, evo ja sam taj amandman obnovio za ovu sjednicu, pa evo, vidjećemo koja će biti sudbina tog amandmana na sjednici.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Rajić se javio za riječ.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam naravno pročitao i razmišljao o amandmanima koje su podnijeli kolege zastupnici. Da bi na bilo koji način odredio svoj stav o tome, potrebno je neke pojmove, odnosno neke elemente strategije, objasniti. U tom smislu očekujem da će ministar Halilović, prije nego što se budemo izjašnjavali i o amandmanima i o prijedlogu same strategije, razjasniti neka pitanja za koje ja imam potrebe čuti objašnjenje, možda imaju kolege i potrebe neka druga objašnjenja.

Prvo što me zanima: na koji način ova strategija istinski tretira pitanje roka 2010.-2014. gdje se govori i određuje se vrijeme u kojem bi se trebao primarno obaviti povratak, ne znam da li se to smatra i zaključnom godinom ili se smatra godinom u kojoj bi se trebalo završiti glavina povratka da ostanu onda samo još neki ... Dakle, ako je pristup takav da je 2014. zapravo godina u kojoj on prestaje, masovni povratak, u kojem se smatra da je izvršena većina obveza, onda je to s mog stajališta, kao pripadnika naroda koji je najraseljeniji i najmanje se povratio, neprihvatljiva kategorija.

Drugo, što je ovdje dosta nejasno, na stranici 27. u poglavlju IV. naknada štete, odnosno kompenzacije, poziva se na odredbe Dejtonskog sporazuma, osobito na točku 7. i kaže se da sve izbjeglice i raseljene osobe imaju pravo na kompenzaciju za imovinu koja im se ne može vratiti i da je ujedno predviđen i mehanizam putem kojeg će se to ostvarivati. Pa se dalje navodi da je prije postojala jedna komisija, sukladno Dejtonskom sporazumu, za imovinska ova pitanja, da ona nije ta pitanja riješila, da današnje komisije koje rješavaju nisu riješile ta pitanja ni u jednom slučaju, jer to pitanje praktično ostaje otvoreno, ostaje potpuno nejasno što znači to pravo. Dakle, definicija tog prava, još više, na koji način se to pravo može ostvariti, odnosno na koji način se to pravo može uskratiti, jer to je nužno povezano sa amandmanima o kojima govori gospodin Šaraba. Podrazumijeva li to pravo na kompenzaciju da onaj ko ne želi se vratiti na prijeratnu adresu ima pravo dobiti kompenzaciju i bilo gdje nastaniti se, da li unutar BiH ili izvan BiH?

Dakle, ja smatram da bi bilo dobro da nam resorno ministarstvo malo razjasni ove pojmove. Je li bilo slučajeva davanja kompenzacija za izgublenu imovinu, ona koja se ne može vratiti, precizniji pojam što to znači da se on ne može vratiti i uključuje li to i volju raseljene osobe, odnosno, prognanika koji kaže da se ne želi iz ovih ili onih razloga vratiti, a da ima pravo na kompenzaciju? A onda nakon toga bi bilo vjerojatno jasnije, lakše bih se odredio prema ovim amandmanima.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Hazim Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, znamo, podsjetit ću nas da smo mi jednom razmatrali ovu strategiju, tražili određene izmjene i dopune i mislim da u odgovarajućoj proceduri da su one učinjene. Obuhvaćene su ovom strategijom i evo ponovno u nekom drugom krugu pred nama je da se izjasnimo o ovoj revidiranoj strategiji.

Želim dakle samo sve nas još jednom podsjetiti da je u izradi ove strategije učestvovalo šest institucija sa nivoa države BiH, 12 institucija iz Federacije BiH, 10 institucija iz RS-a, tri institucije iz Vlade Brčko Distrikta, tri javna preduzeća, tri nevladine organizacije, dakle Savez udruženja udruga izbjeglica, raseljenih lica i povratnika BiH, Savez udruženja izbjeglih, raseljenih i povratnika RS-a i Zajednica prognanih, izbjeglih i raseljenih Hrvata u BiH, te 11 međunarodnih organizacija što čini ukupno, ako sam ja dobro sabrao, broj od 48 institucija koje su dale doprinos u izradi ove strategije i one su se saglasile sa svim ovim šta je sadržano u ovom dokumentu.

Vezano za amandmane želim kazati sljedeće. Dakle, podsjetit ću nas na tekst pojedinih stranica koje su sadržane u ovoj revidiranoj strategiji i koje daju odgovor na pitanje da li prihvatiti ili ne prihvatiti ove amandmane. Eksplicite stoji na stranicama 50. i 51., dakle zadnja tri stava na stranici 50. gdje se kaže da je općenito prihvaćeno tumačenje OHR-a, tačnije pojašnjenje smisla ovog instituta vezano za kompenzaciju iz Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma da se kompenzacija u smislu odredbi Aneksa VII. odnosi samo na kompenzaciju za stambenu jedinicu ili dom. Ne dakle na sveukupnu imovinu. Iznos kompenzacije treba biti ograničen na sumu koja je adekvatna za osiguranje minimalnih stambenih uslova u skladu sa važećim propisima. I dakle, uzevši u obzir otvorena pitanja kompenzacija koja bi se dala u ovom trenutku, treba biti ograničena samo na osobe koje se ne mogu vratiti, te da ne bi trebalo poduzimati nikakve aktivnosti koje bi ometale proces povratka koji je u toku.

Iste te odredbe, dakle takve rečenice slične stoje i na stranici 51. Evo pročitat ću samo zadnji pasus da vam ne oduzimam vrijeme: 'U kontekstu Aneksa VII. kompenzacija ne predstavlja pokušaj ostvarivanja sveukupne naknade za sve gubitke koje su ljudi pretrpili u ratu, nego samo za prioritarnu kompenzaciju i za nemogućnost ostvarivanja pristupa prava na dom, što

je posebno naglašeno i u stavu OHR-a.' Dakle, imaju zaključci vezano za ovaj dio 6.1., 6.2., 6.3., i 6.4., naravno neću ih čitati.

Rekao sam ko je sve učestvovao. Svi su imali priliku, usaglasili smo ovo, prošlo je i na Predstavničkom domu. Ja pozivam kolege da ovakvu strategiju podržimo, da je usvojimo, jer inače bilo bi suprotno pojašnjenjima u tekstu ove strategije, zauzetim stavovima svih ovih institucija, a i odlagalo, pa čak, možda, i dovelo u pitanje usvajanje cjelokupne strategije. Jer ako bi se ovdje usvojili amandmani, onda bi to značilo formiranje komisija za usaglašavanje sa Predstavničkim domom, do ponovnog naknadnog glasanja, a to je odugovlačenje procesa usvajanja ove strategije.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Gospodin Ilija Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam za riječ. Pozdravljam sve kolegice i kolege i sve koji prate naš današnji rad.

Ja se vrlo rijetko slažem sa gospodinom Rančićem, ali evo danas bih podržao njegova promišljanja da mi današnju strategiju revidiranu, izmijenjenu, ovako priređenu za raspravu, prihvatimo bez amandmana onako kako je to prihvatio i Zastupnički dom.

Ovaj dokument se rađa jako, jako dugo. Dakle, oni koji su imali doticaja u svim procedurama nastanka ove strategije koja je došla u jedan i drugi dom znaju koliko je vremena potrošeno da bismo mi utvrdili, kao parlament, strategiju povratka raseljenih i izbjeglih osoba. Mi smo dužni razmišljati i o onima koji čekaju implementaciju ili provedbu ove strategije. Toliko se odugovlači usvajanje ovog dokumenta da su stali svi procesi osiguranja sredstava i drugih uvjeta nužnih za povratak onih koji su daleko od svoga doma, koji ne mogu prići svom imanju, ne mogu prići svojoj kući, nemaju struje, nemaju vode, nemaju ceste, nemaju sredstva osigurana za to, žive u izbjegličkim kampovima još uvijek na tisuće, tisuće takvih državljana, građana BiH. Mi imamo u BiH raseljenih, dakle smjestili su se negdje drugdje, ali i u bijelom svijetu. Mi smo odgovorni i prema toj činjenici. I ako se već došlo u ovu fazu, uz svo uvažavanje, pročitao sam pažljivo amandmane i gospodina Ljubičića i gospodina Šarabe, vrlo mi je prihvatljiv recimo Amandman II. Mogao bih o još jednom amandmanu rado, da je na vagi nekakvoj, dići svoju ruku za to. Smatram da su dobri, ali da je moguće djelovati na drugi način i na drugi način ne dirajući sada, jer odlazimo u novo vrijeme kad, ne znam, mi imamo još narednih možda dva zasjedanja Doma, cirkus je počeo, kampanja traje, u devetom mjesecu teško je očekivati da ćemo mi imati puno sjednica. Ja vas molim, dakle uz poštovanje uvaženog kolege Ljubičića, ovaj amandman se referira, praktično napravljen je u jednom, rekao bih tako, knjižno-lirskom obliku, malo je nekonzistentan ali jasno je što se htjelo polučiti ovim amandmanom. Nećemo puno izgubiti ako ne prihvatimo i ovaj amandman.

Pozivam Dom da prihvatimo ovu strategiju, da odbijemo amandmane i da imamo od danas ovu strategiju, da krenemo u implementaciju. Mi smo govorili da je nužno potegnuti nekakvu kreditnu liniju, pokucati nekome na vrata. Država se mora zadužiti ako ozbiljno misli

provesti ovu strategiju. Bilo je govora o nekih 500 milijuna KM za ovu potrebu da bi država morala ući u određene kreditne aranžmane. Donesimo danas ovu strategiju i pružimo prostor, dakle onima koji ozbiljno promišljaju o ovoj vrlo ozbiljnoj stvari zbog svih onih nesretnika koji čekaju povratak, da krenemo sa implementacijom ove revidirane strategije.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege zastupnici, ja želim dakle evo sve nas pozvati da danas usvojimo ovu strategiju. Ja samo moram priznati da ovaj dokument je napravio jednu ravnotežu u odnosu na onaj koji je bio prije godinu dana i nešto i da se bavi onim pitanjima koje regulira i Dejtonski mirnovni sporazum, odnosno Aneks VII., što se tiče kompenzacije uništene imovine, posebice stambenih jedinica. Koliko god bi mi puta ovaj dokument čitali, mi bi uvijek našli neke dileme, neke nejasnoće, imali bismo postaviti pitanja, pa u tom kontekstu ja i ove amandmane tretiram, međutim u suštini mislim da se treba u ovom momentu fokusirati na onu populaciju koja ima najveće probleme i koja se želi vratiti. I zapravo ni na koji način ne bih ignorirao, da tako kažem, stajališta osoba koja se ne žele vratiti. Međutim, ako bismo mi sada tu uveli tu kategoriju na isti način i stavili u istu ravan sa onim osobama koje se ne mogu vratiti iz bilo kojih razloga i usvojili amandman koji bi omogućavao ili davao pravo na obnovu stambenih jedinica za te raseljene osobe, onda bi se sasvim legitimno postavilo pitanje šta sa onim osobama koje su van BiH, o čemu je govorio gospodin Božo Rajić, jer ja mislim, bez obzira na stradanje svih tih osoba, da oni koji su ostali u BiH, pa taman i raseljeni, još su uvijek u boljem položaju nego oni koji su morali napustiti BiH. I u tom slučaju dakle postavlja se pitanje da li i njima onda obnavljati ili graditi stambene objekte tamo gdje su se sada naselili.

Prema tome, ja bih zamolio sve kolege ovdje bez obzira dakle na ishod glasovanja o amandmanima da ovu strategiju usvojimo, jer na taj način mi posvećujemo pozornost onoj najugroženijoj populaciji našega stanovništva, a s druge strane, naravno, vežemo se i za ostale zakone. Vi znate da je Prijedlog zakona o popisu stanovništva, odnosno verzija koja je na Komisiji usvojena ... na Zastupničkom domu, zapravo se također veže za završetak popisa. I naš interes je naravno da se taj proces, u njegovoj glavnini, završi što prije i do '14. godine, a ni na koji način, naravno, i tu se apsolutno slažem sa kolegom Rajićem, ne bismo mogli prihvatiti da se '14. godina tretira kao ... završetak povratka. Mi možemo reći da je to ciljna godina kada treba uložiti maksimalne napore da se realizira većina zahtjeva i želje za povratkom i podupre kroz finansiranje, ali ni u kom slučaju pravo na povratak ne smije biti ograničen.

Ja podržam da usvojimo ovu strategiju danas, bez obzira, dakle i zamolio bih kolege koji su uložili amandmane, bez obzira na ishod glasovanja o njima, da podrže također.

SULEJMAN TIHIĆ:

Branko Zrno se još javio za riječ.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, dame i gospodo.

Evo, sad na kraju ću reći sljedeće. Ja uistinu neću govoriti o onomu što sam sebi pribilježio kao zamjerke ili kao moje viđenje ponuđene strategije i naravno njene nedostatke, jer ću konstatirati, temeljem onoga što je do sada kazano, da mi ne možemo jednostavno, ne mi, nego mislim niko, napraviti strategiju o kojoj netko s nekog stajališta neće ponešto zamjeriti ili uočiti neki nedostatak. Međutim, temeljna stvar koja je danas kazana ovdje je sljedeća. Ova strategija je temeljito pravljenja i dobro je što je imamo i to u formi u kojoj je imamo.

Drugo, što je veoma bitno, radno tijelo koje je radilo ovu strategiju uistinu je obuhvatilo sve što je i stručno i populacijski ili udrugom ugroženo, znači i onu populaciju na koju se odnosi ova strategija.

Treće, ova strategija je najpotrebnija onima kojih već desetljeće nema ni u jednom zakonu i ni u jednoj strategiji, oni koji nisu imali i vjerojatno nisu ni uticali na nastanak i ove strategije. Znači, na populaciju ... koja je veoma brojna, koja još uvijek, nažalost, nije ostvarila ama baš ni jedno pravo.

I zato pozivam kolege da u ime strategije, u ime procesa koji se otvara prihvaćanjem ove strategije, odustanu od amandmana (mislim da će biti vremena, čak ovo, Drago, tvoje može se tumačiti više kao zaključak nego kao amandman) u ime, velim, ove strategije i umjesto i u ime boljitka jedne cijele populacije, ja isto stojim na stajalištu da prihvatimo ovu strategiju u formi u kojoj je prihvaćena u Zastupničkom domu. Da je od danas zapravo oživotvorimo, da je od danas pustimo jednostavno i u prostor i u vrijeme i da joj omogućimo da se pobrine o onima koji su uistinu ugroženi.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Evo, sad bih ja, ako nema niko drugi, sebi dao riječ da i ja kažem par riječi o ovom važnom pitanju.

Dame i gospodo, još jedanput ja bih se pridružio svima onima koji su pozvali da mi danas usvojimo ovu revidiranu strategiju onako kako je to uradio i Zastupnički dom iz, evo, istih ili sličnih razloga. Svaki amandman, bez obzira koliko on poboljšavao tekst strategije ili davao odgovore na neka pojašnjenja, znači da odgađamo najmanje godinu dana usvajanje ove strategije. Znači sami kakav je postupak usaglašavanja, godišnji odmori, izbori, konstituisanje vlasti i sve ono drugo, a ljudi jednostavno ne mogu čekati, znate.

Po meni, dvije najvažnije stvari u BiH od Dejtona do danas jeste naša briga da očuvamo mir i strateški interes za povratak. Mi sa ovom strategijom kasnimo 15 godina, znate. Da smo bogdom to usvojili ranije, sve stvari bi išle brže. Ali evo, došli smo sada do toga samog kraja. Za ovu strategiju, kao što je rekao gospodin Rajić ili Ljubić, vežu se i pitanje i popisa stanovništva,

veže se i pitanje ustavnih amandmana i popunjenosti na javnim pozicijama spram rezultata popisa stanovništva, mnogo toga, što je najvažnije, ljudi čekaju, pogotovo oni u kolektivnim centrima, čiji smo svjedoci ovih slika, posebno u posljednje vrijeme.

A kad se završava povratak? Povratak i naša obaveza da brinemo o povratku bit će dokle god i jedan čovjek želi da se vrati. On će vjerovatno formalno, ministar će nam dati odgovore na pitanja, formalno se završava, ako usvojimo danas, 2014. godine. Ali i poslije toga naša je obaveza. Obaveza je da je danas usvojimo i zbog kredita. Svi budžeti od, ne znam, općina, kantona, entiteta, države izdvajaju godišnje 70 miliona. To je, svi znamo, nedovoljno, maltene za jednu povratničku općinu, kamoli dalje. Usvajanjem ove strategije stižu se uvjeti da možemo podići jedan ozbiljan kredit od najmanje 500 miliona. Postoje kreditori koji bi to uradili, imamo podršku i od određenih međunarodnih finansijskih institucija za ova sredstva.

I evo, još jedanput i ja se pridružujem svima onima koji pozivaju da mi danas, evo uz uvažavanje i pravo svakog delegata da ulaže amandmane, usvojimo onaj tekst strategije kako je to uradio i Zastupnički dom.

Hvala lijepa.

Evo, ja bih pitao da li ima potrebe, pošto je gospodin Božo Rajić tražio od ministra neka pojašnjenja, da ministar za ljudska prava da pojašnjenja i odgovore na neka pitanja i osvrne se na amandmane, normalno.

SAFET HALILOVIĆ:

Uvaženi zastupnici, poštovani gosti, ja neću nikakav ekspoze držati, ovdje ću samo kazati nekoliko nužnih konstatacija. Naime, ova revidirana strategija, ovdje su poslanici o njoj već sve što je važno rekli, šta ona sadrži, čemu je odgovor itd. Podsjećam samo na to da je Strategija za povratak usvojena 2002. godine. Ona je rađena, dakle rađeno je po njoj. Osjetili smo naravno određene nedostatke, redukcionizam u njoj, zato se pristupilo na ovako ozbiljan način na koji su neki poslanici sjajno to elaborirali, šta je sve urađeno od strane koga, šta sve podrazumijeva itd. Dakle, mnogo širi pristup sadrži u rješavanju ovih pitanja.

Ono što želim posebno da naglasim kad je riječ ovdje oko upita, oko, ne znam, vremena itd., naravno da se mora početi od nekog definiranja perioda, dinamike rada, itd., i to je definirano kao period 2009. - 2014. godine. Naravno, pošto smo već 2009. godinu na neki način potrošili u ovim raspravama, mi imamo godinu manje. I naravno da će to vjerovatno prolongirati na neki način ovu provedbu.

Međutim, što se tiče ovih konkretnih amandmana, ja mogu reći odgovorno da su svi oni sadržani u ovoj strategiji, da je to samo naglašavanje pojedinih detalja. Aneks VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma spominje povratak, opciju slobode izbora mjesta boravka i nadoknade štete za izgubljeni dom itd., to je tumačenje OHR-a. Međutim, ni ovim mi ne zakivamo nikakvo rješenje. Mi smo maksimalno sa ovim grupama stručnjaka elaborirali svako od ovih pitanja. Insistirati na detalju nekog od pitanja znači gubljenje vremena. Ovo je revidirana strategija, dakle dokument općeg karaktera koji samo određuje smjernice i način rješavanja. Ova pitanja koja su u amandmanima definirana, ali ona su praktično najvećim dijelom koncentrisana oko nadoknade štete, trebaju da budu riješena zakonom u roku od šest mjeseci. Mi smo predvidjeli da bude

donesen zakon, dakle, koji će utvrditi sva pitanja vezana za nadoknadu štete, također, koji će regulisati instituciju koja će to raditi, Fond za nadoknadu štete. Obim tih prava u skladu sa Aneksom VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma koji će sadržavati, o tome će također poslanici se izjašnjavati. Dakle, ništa se ne prejudicira. Ovo je samo uvod u rješavanje ovih pitanja.

Stoga bih naprosto, da vam ne oduzimam vrijeme, rekao da najveću štetu imaju upravo oni u čije ime se govori da se ne usvoji ova strategija, jer kao nije riješeno pitanje nadoknade štete. A mi smo doista elaborirali, koliko je moguće u ovoj fazi rada na strategiji, ovim dokumentom to elaborirati. Detalje, obim, kategorije itd., treba da definiše zakon i to je sljedeća faza rada i Akcioni plan koji je također već ponuđen na određeni način.

Toliko, hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Gospodin Slobodan Šaraba želi.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, čudi me ovo što kaže uvaženi ministar da je ovo što smo mi predložili sadržano u ovoj strategiji. U čemu je problem onda? Zašto ove naše amandmane onda ne uvrstite? Dakle, ostavite to samo u tekstu. Ako je to sadržano, ovo što smo mi predložili, dakle samo nešto pojašnjava ili nadograđuje, ostavite to u tekstu i sve je riješeno. Zašto ste odbili onda ovo? Ja ne vidim nikakvog razloga, ako je to što kažete iskreno, da je to sadržano u tekstu. Samo ovo što smo mi predložili ostavite u tekstu, nek to stoji, nema problema nikakvih.

I moram Vam reći još jednu stvar, gospodine ministre. Dakle, u zvaničnim podacima vašeg ministarstva stoji da se za povratak prijavilo 45.000 porodica. Dakle, da se oko 150.000 ljudi želi vratiti. Ja odgovorno tvrdim da to nije tačno. I, ovi koji su se prijavili, prijavili su se samo zato što su shvatili da oni ranije koji su se prijavili i koji su simulirali povratak su bolje prošli od njih, pa su onda i oni došli na to - hajde da se prijavimo i mi. E to je suština ovih vaših cifara, dakle, koje nisu tačne. Jesu one tačne ovako, ali što se tiče objektivnosti, što se tiče realnosti povratka, ja sam apsolutno uvjeren da četvrtina od ove cifre se neće vratiti. Ljudi će uzeti novac kao što je to ranije bilo i ostat svako tamo gdje je bio.

A što se tiče ovih naših amandmana, evo da se dogovorimo, uvrstite u tekst ako nije ništa sporno.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Gospodin Mladen Ivanić se javio za riječ.

MLADEN IVANIĆ:

Pa ja ću vrlo kratko. Sama strategija može biti ovakva ili onakva. Suština je hoće li biti novca da se ona provede. Sve ovo je velika priča, ako ne bude novca, ako ne bude fonda za kompenzaciju, ako ne bude fonda kojim će se obezbijediti obnavljanje kuća onima koji hoće da se vrate i kompenzacija onima koji žele život da počnu negdje drugdje, nisam siguran da je suma od 500 miliona koja se spominjala kao moguće zaduženje realna i mislim da će biti to puno manje, pogotovo s obzirom na realno stanje na svjetskom tržištu u dijelu finansija bit će bogami poteško naći toliko novca, a pogotovo za takve namjene. Ali evo, daj Bože da to bude tako.

I drugo, ja se nadam da pošto će očito strategija proći, ja na nju imam primjedbe, ali nemam namjeru da o tome govorim sada. Nadam se da će kao posljedica svega toga doći zakon o popisu. Jer koliko se sjećam svojevremeno kad je pala strategija to je bio razlog da ne ide zakon o popisu. Evo sad će izgleda strategija po svemu sudeći proći, a nadam se da će onda konzistentno proći popis i ja vladajućoj koaliciji, da se sad malo našalim, želim puno uspjeha i na jednom i na drugom planu, da i jedno i drugo dovede do kraja u skladu sa nekim sporazumom, zaboravio sam kako se zove.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala, gospodine Ivaniću.

I on je sigurno tome doprinio dok je u ove tri godine ... bio također dio vladajuće koalicije, pa zajedno ćemo to.

Ako više se niko ne javlja za riječ, da mi idemo na glasanje. Ne javlja se niko, jel' tako.

Glasamo o Amandmanu I. gospodina Drage Ljubičića.

Ko je „za“? ... Pet je „za“.

Ko je „protiv“? Ostali su „protiv“.

Amandman nije prošao, idemo dalje.

Glasamo o amandmanima gospodina Šarabe.

Opet, ko je „za“?

Mogu li ja staviti ovo glasanje odjednom za sve amandmane? Evo, ne može, dobro, jedan po jedan.

Dobro, glasamo o Amandmanu I.

Ko je „za“? ... Dva su „za“.

Ko je „protiv“?

Ko je „suzdržan“?

Ni ovaj amandman nije prošao. Evo neka službe broje koliko je.

Amandman II.

Ko je „za“? Opet, dva su „za“.

„Protiv“? Sedam.

„Suzdržani“?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa nisam ja. Hoćete li ponovo? Mislim, jako brzo ovo sad, ne mogu pisati. Hajte ponovo!

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Hajde ponovo Amandman II.
 Ko je „za“? Dobro, to je pet glasova „za“.
 Ko je „protiv“?
 Ko je „suzdržan“?
 Ostali svi „protiv“, jedan „suzdržan“. Nije prošao.

Amandman II.
 Ko je „za“? Treći, treći, izvinjavam se.
 Dva su „za“.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Tri.

SULEJMAN TIHIĆ:

Molim vas, hajde ponovo, možda idem brzo.
 Ko je „za“? Pet je „za“.
 Ko je „protiv“? Ostali su „protiv“.

Amandman IV.
 Isto, ko je „za“? Pet. Ne, izvinjavam se.
 Molim vas, izvinite, Slobodane Šaraba, ponovo.
 Dva su „za“.
 „Protiv“?
 I tri „suzdržana“, četiri „suzdržana“.
 Ni ovaj amandman nije prošao.

Glasamo o Prijedlogu revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma u drugom čitanju.

Ko je „za“? 12.

Ko je „protiv“? Jedan „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Konstatujem da 11 je „za“, jedan „protiv“, jedan „suzdržan“. Konstatujem da je usvojen Prijedlog revidirane strategije za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Prelazimo na tačku 7. dnevnoga reda, to je:

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Član 100. vodi se rasprava o neophodnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Komisije za finansije i budžet. Komisija je prihvatila principe Prijedloga zakona.

Riječ dajem predsjedavajućoj ove komisije, gospođi Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Izmjena se u stvari odnosi na član 52. stav (6) osnovnog zakona koji u sadašnjoj verziji podrazumijeva: Kancelarija za razmatranje žalbi može podnijeti tužbu nadležnom Sudu BiH u roku od 45 dana od datuma kad je odluka upućena žalioocu, odnosno, u slučaju da tužba nije podnešena sudu u predviđenom roku, odluka Kancelarije za razmatranje žalbi bi bila konačna. Sud postaje nadležan tek nakon završetka administrativnog žalbenog postupka pred Kancelarijom za razmatranje žalbi. E ta izmjena sada ovim zakonom u članu 6. dakle postaje, to je jedina novina da odluka o Kancelariji za razmatranje žalbi donesena u postupku odlučivanja po žalbi protiv odluke upravnih organa i postupku javnih nabavki smatra se konačnim upravnim aktom danom donošenja. I dakle, praktično sve se odnosi na ovaj član 52. stav (6) i predlažemo da ovaj zakon podržimo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Da li se ko javlja za riječ?

Ako se niko ne javlja za riječ, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je „za“?

Jednoglasno.

Ne trebam pitati ko je „protiv“.

Konstatujem da je Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama BiH usvojen u prvom čitanju.

Prelazimo na 8. tačku dnevnoga reda:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o polaganju pravosudnog ispita u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. U skladu sa članom 100. Poslovnika vodi se rasprava o neophodnosti i principima na kojima je ovaj prijedlog zakona zasnovan. Dobli ste Mišljenje Ustavnopravne komisije, koja je prihvatila principe ovog prijedloga zakona. Predstavnički dom usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja mogu samo reći da ostajem pri ovom mišljenju koje je jednoglasno podržano na našem povjerenstvu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Otvaram raspravu.
Za riječ se javlja gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prvo pozivam Dom da ovaj zakon ne usvoji. Argumenti zašto za takav stav su sljedeći. Direktna nadležnost entiteta je organizacija i rad pravosudnih institucija i nije nadležnost BiH. To je prva stvar.

Druga stvar, u Savjetu ministara su preglasani srpski ministri i on je došao ovdje pred nas.

I treća stvar, u Predstavničkom domu on je poslije usaglašavanja i nedovoljno glasova „protiv“ predstavnika RS prošao u prvom čitanju, a sad je u drugom čitanju takođe na usaglašavanju, sa velikom vjerovatnošću da neće proći.

Dakle, zakon je neustavan, u njemu nisu učestvovali predstavnici RS, dakle, ministar pravde je rekao da ... ne može da učestvuje u neustavnim zakonima. I ja vas molim da ne podržimo neustavne zakone.

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo, riječ dajem predlagачu zakona, gospodinu ministru Čolaku.

BARIŠA ČOLAK:

Gospodine predsjedatelju, cijenjeni izaslanici, ja mislim zaista da postoji ozbiljna potreba da izmijenimo ovaj zakon. Dakle, ovaj zakon postoji na državnoj razini, pravosudni ispit postoji na državnoj razini, Strategija za razvoj sektora pravde je usvojena na državnoj razini, ne samo od strane države nego i od strane entiteta i Distrikta Brčkog. Naprosto, postoji potreba da uozbiljimo stvari u ovoj oblasti, vjerujte. Naravno, mi smo zakoračili ozbiljno u bolonjski proces i to niko ne osporava, donijeli smo Okvirni zakon o visokom obrazovanju i to ništa nije sporno. Međutim, nama se dešava da nam dolaze praktično osobe za polagati pravosudni ispit koji donose diplome diplomirani pravnici sa 180 tzv. kreditnih bodova, tako se to zove, trogodišnji studij koji se završi i prije dvije godine i dođu vam polagati pravosudni ispit. Mi u sadašnjem zakonu imamo rješenje da to polažu diplomirani pravnici. Naravno, do sad su diplomirani pravnici bili oni koji su četiri godine morali provesti na fakultetu i koji su morali imati sve ispite iz kojih se polaže pravosudni ispit.

Dakle, ovo je stvarno pokušaj, dakle ne uzima se nikakva nadležnost, zaista, nego da se ovaj čitav proces uozbilji na način da imamo jedinstven pristup, jedinstvena pravila, da imamo

program polaganja pravosudnog ispita koji će biti konzistentan, da zaista ne dopustimo da nam osobe koje su praktično dvije godine provele na fakultetu dođu i polažu pravosudni ispit. Dakle, to je u interesu svih nas, zaista nije protiv bilo koga.

I zato ja mislim da je nužno da se ovaj zakon donese, odnosno izmijeni, jer on već postoji na državnoj razini. Ja time ne želim ni u kom slučaju sporiti nadležnost entiteta, oni je imaju i oni će je imati i dalje, dakle i dalje će pravosudni ispit se polagati na razini entiteta, ali uistinu mislim da ako želimo biti ozbiljno društvo, ako želimo sutra ozbiljne kadrove, ako želimo da nam za suce, odvjetnike, tužitelje, pravobranitelje, ljude koji će raditi u upravi na stručnim poslovima ne dođu oni koji će zaista položiti pravosudni ispit sa oskudnim znanjem, evo u tom je dakle intencija i zbog toga ovo radim. Dakle, mislim da će nam svima biti bolje ako donesemo ovakav zakon. Ja ipak želim vjerovati da će se i u Zastupničkom domu u ovom drugom čitanju ovaj zakon donijeti, izmijenjeni zakon. Jer ponavljam, to nam je zaista svima u interesu.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo ministru Čolaku.
Hazim Rančić se javio za riječ.

HAZIM RANČIĆ:

Mi imamo ovaj zakon u prvom čitanju, radi se o principima. Evo poštovani ministar je rekao, Zakon o polaganju pravosudnog ispita donijet je 2004. godine, mijenjan je 2008. godine. A evo imamo ove izmjene sada koje su pred nama a tiču se propisivanja uslova za polaganje pravosudnog ispita za osobe koje se školuju po reformiranom sistemu visokog obrazovanja, tzv. bolonjskom procesu. Donijeli smo Okvirni zakon o visokom obrazovanju, prihvatamo sve međunarodne i evropske standarde u ovoj oblasti i nedonošenje ovog zakona značilo bi sprečavanje tih mladih kolega da polažu pravosudne ispite. Naravno, ovdje se rješavaju pitanja i vezano za nostrifikaciju i polaganje ispita od strane osoba iz druge države ili bez državljanstva, a vezano za nostrifikaciju.

Dakle, ova stvar je nama neophodna, inače bi doveli se u poziciju da takvim osobama kršimo njihova prava, je li, a ta stvar nam nije potrebna. Ovo je dobra stvar, treba donijeti ovaj zakon i omogućiti i tim kolegama da u budućem vremenu mogu polagati pravosudne ispite.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Ja nam predlažem da u prvom čitanju prihvatimo ovaj prijedlog, ne zakon nego izmjena i dopuna Zakona o polaganju pravosudnog ispita iz nekoliko razloga. A, ovo što je kolegica Dušanka navela, neka se utvrdi je li riječ o preglasavanju, što ne treba biti i je li riječ o preuzimanju nadležnosti entitetskih isto tako. Ali mislim da nema smetnje da bismo uistinu

definitivno, konačno, i jednom zauvijek zaštitili kategoriju onih koji svojom diplomom i svojim znanjem zaslužuju da budu ono zašto su išli u školu i završili tu školu. Ušli smo u fazu hiperprodukcije kadrova koji to ni po čemu apsolutno nisu. Kada sam na jednoj od sjednica neki dan slušao kategorizaciju akademskih zvanja i akademskih titula i šta sve podrazumijeva, način na koji se sve tumači, onda se uistinu pitam, odnosno šta ćemo to mi svojoj djeci kazati, trebaju li ići uopće u školu. I u ime toga što će ovaj zakon, ova izmjena i dopuna spriječiti malverzaciju sam zato da danas u prvom čitanju prihvatimo ponuđene izmjene i dopune, a da sve ostalo raspravimo do drugoga čitanja. Ima zakon kada pasti ako treba pasti.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala ljepo.

Gospođa Majkić se ponovo javlja za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Vežano za ono što je ministar rekao maloprije, predstavnici RS su učestvovali u izradi Strategije za reformu sistema pravde koja je i rađena zbog toga sa tim ciljem da se izvrši harmonizacija sa evropskim zakonodavstvom. I istog trena, dakle kad je to završeno i Federacija BiH i RS je izvršila usaglašavanje zakona, a Brčko Distrikt i nema ovaj zakon. Dakle, nije mi jasno kako ste predvidjeli da Brčko Distrikt izvrši harmonizaciju ako i nema tog zakona. Ja vas ponovo podsjećam da ne radimo ono što nije uredu, ne znam koje su okolnosti bile kad se desio zakon, ali sad mogu da kažem - nadležnost za pitanja organizacije rada pravosuđa je na entitetima. Znamo da imamo sud i tužilaštvo koje su neustavne kategorije, znamo da su donesene od strane visokog predstavnika i pitam se samo kad Ustavnopravna komisija donosi odluku da je nešto ustavno ili nije, na bazi čega ona uopšte to pitanje pokreće. Ovo je neustavno. Kako je Ustavnopravna komisija donijela odluku da je to ustavno, kad nije ustavno?

Dakle, prvo nije dobro što je uopšte Savjet ministara donio, znači preglasavanjem, kako je to zamišljeno da će to proći dalje? Odnosno, šta je nekog sprečavalo da konsultuje bilo koga iz RS kad je u pitanju ova materija ako trebaju naši glasovi u tome? Pa ja sam mislila da smo do sada iz ovoliko slučajeva koliko smo imali naučili lekciju, trebaju nam glasovi da bi nešto prošlo. Ako neko misli da će to samo proći na njemu znan način, onda mora da istraje na tome do kraja. Samo ne vidim kako će izaći iz toga. Dakle, neustavna je materija i nemojte da se bavimo time, mi ne možemo da to podržimo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Pa ja postavljam pitanje i sebi i vama, evo, mi smo kao Ustavnopravno povjerenstvo na neki način prozvani od strane uvažene dopredsjedateljice Majkić, pa kako smo mogli naći ustavni temelj ... za Ustav BiH za ovakav zakon. Ovo su izmjene i dopune zakona i dva puta do sad doživljava ovaj isti zakon izmjene i dopune i on je na snazi, ova posljednja verzija dvije godine, a od prvog donošenja ovakvog zakona je prošlo šest, sedam godina. I ja sad to pitanje

koje sam mislio postaviti i sebi i vama jeste: Što ćemo mi uraditi sa važećim zakonom? Mi imamo zakon, jel', mi sa ovim zakonom sad rušimo taj zakon, ako ovaj ne usvojimo ili ostaje ovaj zakon koji mi sad imamo i primjenjujemo? A moram reći da i nakaradno proizvodi posljedice, što radimo sa tim zakonom koji je sad na snazi, evo mi ga ne mijenjamo, evo mi ćemo sad, svi ćemo glasovati ... izmjene i dopune nisu ustavne i nećemo to usvojiti. Ali šta smo učinili sa zakonom aktualnim koji se primjenjuje, a šta on proizvodi? Mi u BiH u visokom obrazovanju imamo jedan trovrsni oblik upravo kod fakulteta pravne struke i znanosti. Imamo sustav tri plus dva, misleći na godine, imamo četiri plus jedan i imamo ništa plus pet. I sve je to tako šarano na terenu i netko tko završi isti stupanj obrazovnosti, u konačnici treba ići pet godina, netko treba tri godine i da stekne, dok još studira dodiplomski, ovaj već postao sudac. Bez obzira na entitetski dio, ja smatram da i danas, ako i opredijelimo se da ovaj prijedlog izmjena i dopuna ne ide, da bar nekim zaključkom vidimo šta ćemo raditi sa zakonom koji je na snazi ili da spriječimo barem ovakav način rada kod polaganja ispita za suce. Mislim, ulazimo u sferu neodgovornosti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Gospodin ministar Bariša Čolak, izvolite. Izvinjavam se, gospodin želi, prvo Adem Ibrahimpašić pa onda. Dat ću Vam riječ samo Adem Ibrahimpašić se prije javio.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja ću kratko. Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ako sam ja dobro razumio, gospođa Majkić nije protiv rješenja u prijedlogu izmjena. Dakle, mogu ... pa kazati da ona misli da su ona i dobra, nego je problem ovdje ko će dići ruke zato što je dobro. Ja sam to tako razumio. Ako je tako, ljudi moji, daj da spriječimo štetu koju imamo. Pa meni sude ljudi koji, evo, privredni spor ne zna kako se formira u kom periodu, on ne može donijeti presudu nikakvu, on može donijeti falš. I mi smo puni takvih problema i mislimo da je rak-rana ovog sistema, na kraju krajeva, neću reći sudstvo, već takve sudije koje ne znaju o čemu se radi, a sude nam svima.

Ja predlažem, gospođu Majkić, da glasamo i prihvatimo ove principe, a eto usaglašavaju oni to, je li tako, u Predstavničkom dom. Ako oni to ne usaglase, nema od ovog ništa, i ovako i nako, ali daj da ne škartiramo nešto što, siguran sam, i Vi smatrate da je u rješenju dobro.

Eto hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Čolak. Izvolite.

BARIŠA ČOLAK:

Hvala, gospodine predsjedatelju.

Ma evo, imam potrebu još možda malo samo neke stvari pojasniti. Naime, poći ću ponovo od ovog bolonjskog procesa koji smo mi prihvatili. Mi sad jednostavno nismo u mogućnosti osigurati da ljudi polažu koji su završili po bolonjskom procesu, ako ne donesu

diplomu diplomiranog pravnika. Mi nažalost nismo na razini BiH usuglasili pravila igre u smislu priznavanja diplome, akademskih titula i stručnih znanja i vidite vi ... u kojim smo mi problemima sada.

Hoćemo li sada osobi koja je završila četiri godine, ali nije donijela naziv diplomirani pravnik, ima 240 kreditnih bodova, onemogućiti, a osobi koja je, ponavljam vam, za dvije godine završila trogodišnji studij i donijela nam diplomu diplomirani pravnik omogućiti da polaže pravosudni ispit. Pa dajte, mislim, zaista moramo te stvari na određen način urediti u ovoj državi. Pa ja, ako iko drugi se trudio kroz svo ovo vrijeme i na ovom mandatu, jesam da postignemo neka pravila igre gdje ćemo uravnotežiti, gdje ćemo isharmonizirati, gdje ćemo dovesti uvjete za polaganje pravosudnog ispita jednakim. Ja sam, vjerujte mi, gospođo Majkić, sad se Vama obraćam, bio prvi koji sam prilagodio državni zakon zakonu RS. Jer kad sam čekao dvije godine da se usuglase nisu htjeli, jedan, drugi entitet, nije bitno, ja sam prilagodio zakon državni entitetskom zakonu. Znate šta sam dobio? Nakon pola godine sam dobio da se taj rok smanjuje sa dvije godine na godinu dana. Pa nećemo tako naprijed, ja bih samo želio da u ovom napravimo jedan iskorak, naravno, evo ostavite rok i imat ćete priliku, odnosno imat ćemo priliku razgovarati o svim ovim stvarima. U pravu je gospođa Majkić kad kaže: 'Zašto Distrikt Brčko?' Nema Distrikt Brčko zakona, tako je, Vi ste u pravu. Međutim, to je jednostavno i u bivšem zakonu tako bilo i Distrikt Brčko naravno je imao tu mogućnost, nije to uspostavio, vjerovatno neće ni uspostaviti. I nije problem da se ova odredba briše evo kroz amandmane. Dakle, najvjerojatnije toga neće biti. Ali naprosto imamo potrebu da ovdje uozbiljimo malo stvari i da dovedemo u red stvari.

Šta ćemo mi napraviti s ovim zakonom? Evo o čemu je gospodin Jović govorio, pazite, pa mi imamo već plejadu onih koji su položili pravosudni ispit, ima ih koji rade u sudu, u tužiteljstvu, pravobraniteljstvu, šta ćemo to kazati. Vaše diplome nisu validne?! A sad ćemo istovremeno evo zbog ovakve ... neuređenosti u oblasti obrazovanja omogućiti dalje u ovom postupku, u postupku priznavanja, u postupku polaganja pravosudnoga ispita, jednostavno nešto što zaista nije, neće nam svima ne samo služiti na čast nego jednostavno imat ćemo sutra kadrove koji se neće moći nositi s poslom koji je pred njima. Ja mislim da je svima nama dužnost da na određen način vidimo kako iz ovoga izaći i kako zapravo napraviti ... bitne pomake u ovom pravcu. Ovo što se predlaže su zaista mali pomaci i, tvrdim, nije upereno protiv bilo koga, dakle neće se dirati u entitetsku nadležnost i dalje će ljudi polagati ispit i na entitetskoj razini kao što to i sada rade. Mi ako ne prihvatimo ovaj zakon, naravno, ostaje zakon koji jeste, ali ostaje nam više problema nego sad što ih imamo, evo i zbog bolonjskog procesa, dakle više nego što smo imali i do sada.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Ponovo gospođa Majkić želi.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani gospodine ministre, ja zaista nemam ni jednu primjedbu na to što ste Vi rekli, ni jednu jedinu. Ali ja moram da Vas pitam: Zar vama nije zaista stalo da pitate ministra pravde

RS šta on misli o tome, zar Vam nije bilo stalo da na Savjetu ministara svi srpski ministri glasaju protiv i da Vi ne nađete ni jedan argument da ih ubijedite kako su pogriješili i kako bi trebali da glasaju za to? Zar je došao ovaj trenutak ovdje da sve zavisi od ovoga? Zakasnili ste. Dakle, na nekoliko instanci ste imali priliku da intervenišete i sve što ste sad nam rekli ovdje, sa čim mogu da se apsolutno složim, nije ovo mjesto. To što radite, trebali ste to ranije. To je jedina greška. Dakle, o samom meritumu ne govorim, govorim o principu donošenja odluka. Svi sačekaju da to dođe na Dom i onda rješava se pitanje na ovom domu. A sve druge instance koje su bile i na kojim bi se mogao problem riješiti do tada ne iskoriste se. Moraćemo da se naučimo da moramo razgovarati jedni s drugima, nije dovoljno, iako ste sto posto u pravu, nije dovoljno zato što Vi tako vidite. Evo Vaš kolega, ministar pravde u RS kaže da to nije uredu. E sad, zaista, teško ćete mene dovesti u poziciju da ja arbitriram između vas dvojice. Ja imam da slušam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Čolak evo želi da odgovori, evo sad ćemo, onda imamo gospodina Božu Ljubića.

BARIŠA ČOLAK:

Ovo je malo neobično, ali evo ja vam se još jednom ispričavam. Evo zahvaljujem se na svemu što ste rekli. Vjerujte, ako iko pokušava to, ovaj ministar pokušava. Maloprije sam vam rekao da sam prilagodio zakon, dakle i smanjio dvije godine, predložio, i to je prošlo za polaganje pravosudnog ispita na državnoj razini zato što je to tako bilo u RS. Dobio sam odgovor vrlo brzo: smanjen rok na godinu dana. Ja bih volio da je meni bilo tko od ministara iz reda srpskog naroda na Vijeću ministara rekao riječi zašto nije zadovoljan ovim zakonom. Ja to odgovorno pred ovim domom tvrdim, nitko mi nije rekao ni jedne riječi da nešto nije uredu. Zaista, ali niko ni jedne riječi, pazite, ja onda ne mogu znati da netko misli suprotno i kad glasuje suprotno, ali mi nitko, ponavljam, ni jedne riječi nije rekao. Možete pribaviti zapisnik sa sjednice, ja ovo odgovorno tvrdim.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, gospodin Božo Ljubić, pa Mladen Ivanić.

BOŽO LJUBIĆ:

Gledajte, zapravo mi danas ovdje preko ovoga zakona raspravljamo o ovim stvarima po kojima bi mogli raspravljati vezano za bilo koji zakon. Dakle, gospođo Majkić, legitimno jeste da Vi niste zadovoljni ili da osporavate nadležnosti države ili kompetencije države ili odnos kompetentne države i entiteta. Međutim, Vaša bi rasprava danas bila kredibilna da ste Vi već do sada zatražili propitivanje ustavnosti postojećega zakona, znate. Kad bih ja rezonirao na Vaš način, ja bih bio protiv svakog zakona ovdje. Ja zapravo uopće ne prihvatam da BiH ima Ustav, ovo nije Ustav ovo je Aneks IV., ali dio je mirovnog sporazuma, i ako podržavam mir, ako podržavam vladu ove države, tražit ćemo da taj Aneks promijenimo i da dobijemo Ustav i ja to radim kroz svoje političko djelovanje. A kada bih rezonirao na ovakav način, pa zapravo ja danas ovdje nisam ravnopravan, odnosno nas pet nije ravnopravno ovdje, sa pet vas koji dolazite iz RS. Dakle, vi glasujeta svaki put i entitetski i etnički, a ja ne mogu ni jedno ni drugo, jer mi Ustav ne dozvoljava, odnosno ono što zovemo Ustav, odnosno Aneks IV.

I zapravo, ... druga stvar, ja Vas pitam ovdje sada kao doktor i kao kirurg: Da li biste Vi dopustili da Vas operira, da Vaše srce operira osoba koja je završila dvije godine medicine ili više zdravstvene? A olako prelazite preko toga da vas sudi osoba koja je završila nekakvu dvogodnu, pohađala dvije godine. Šta je završila i šta je naučila, to je pitanje. A odlučuje se o životima možda puno više ljudi nego što kirurg odlučuje u momentu operacije jednoga čovjeka. Mislim, to je, to su stvari, mi ovdje raspravljamo dakle o jednom, sprečavamo meritum sa političkim raspravama.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Mladen Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Opet da se našalimo, očito, koaliciji treba malo više međusobnih razgovora. Prema tome, ja imam namjeru da im omogućim da još razgovaraju. Što se mene tiče, biću suzdržan o ovom zakonu i u prvom i u drugom čitanju. Ali bih tražio od predlagača da mi da spisak privatnih fakulteta koji daju diplomu ... diplomiranog pravnika nakon tri godine. Valjda bi tada mogao da se opredijelim hoću li podržati ili ne zakon. Dakle, interesuju me privatni fakulteti koji daju diplomu diplomirani pravnik, jer sadašnje rješenje njima ide u korist. I molim vas da mi obezbijedite da bi mogao da odlučujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala, gospodine Ivaniću.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja za riječ, onda bi mogli pristupiti glasanju, ali otprilike slutim ishod glasanja, što bi značilo da ovaj zakon pada.

Evo moram na kraju staviti na glasanje, niko se ne javlja za riječ.

Ko je „za“ ovaj zakon, Prijedlog zakona u prvom čitanju? Znači, osam je „za“.

Ko je „protiv“? Tri su „protiv“.

„Suzdržani“? Dva su „suzdržana“.

Usaglašavanje Kolegija.

Dobro, ostavit ćemo do naredne sjednice da se malo pokušamo usaglasiti.

Hvala lijepo.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je tačka 9. dnevnog reda:

Ad. 9. Prijedlog izmjena i dopuna Kodeksa ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH (prvo čitanje) – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je Kodeks zasnovan. Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije. Zajednička komisija prihvatila je principe predloženog Kodeksa ponašanja. Predstavnički dom je usvojio izmjene i dopune Kodeksa ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH.

Riječ dajem zamjeniku predsjedavajućeg Zajedničke komisije, gospodinu Zoranu Koprivici. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Evo kratko. Dakle, kao što je poznato, Kodeks ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH usvojen je krajem 2008. godine. Zajednička komisija utvrdila je Prijedlog izmjena i dopuna Kodeksa. One se tiču dva člana Kodeksa. Prvi se odnosi na novčanu kaznu koja se može izreći. Predlaže se u članu 22. iza riječi 'zvaničnika' da se briše tačka i da se dodaju riječi 'ili do 10% ukupnih mjesečnih primanja'. Pored onog prvog i 'da se može izreći novčana kazna u visini do 50% paušala'.

I član 23. 'da izabrani zvaničnik protiv koga je podnesena prijava i podnosilac prijave iz stava (2) ovog člana mogu uložiti žalbu Zajedničkoj komisiji za administrativne poslove Parlamentarne skupštine BiH' (za izrečene mjere Zajedničke komisije).

Dakle, radi se o tome da u postojećem Kodeksu su spojene uloge podnosioca prijave o povredi odredaba Kodeksa u prvostepenom postupku, to je bio Kolegij obadva doma, sa ulogom tijela koje odlučuje u drugostepenom postupku. Dakle, da bi se obezbijedili odgovarajući pravni standardi, prije svega, predložene su ove izmjene i, takođe, poslovnica domova utvrđeno je da su statusna pitanja poslanika i delegata kao i svi pojedinačni akti kojima se regulišu plate i materijalne naknade u nadležnosti Zajedničke komisije koja se predlaže ovdje kao drugostepeni organ prilikom rješavanja u postupku po žalbama, eventualnim žalbama na prvostepenu odluku Komisije za ljudska prava.

Dakle, mi danas razmatramo principe izmjena i dopuna Kodeksa ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini. Imaćemo priliku da eventualno i amandmanski djelujemo u ovom skraćenom postupku, kako smo se to izjasnili na prošloj sjednici Doma. Ja predlažem da prihvatimo i da se pozitivno izjasnimo o Mišljenju Zajedničke komisije za ljudska prava.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Gospodin Slobodan Šaraba se javio za riječ. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Pa evo, dakle ja sam i ranije glasao protiv Kodeksa i moram da kažem da sam i sad apsolutno protiv ovih izmjena i dopuna i protiv toga što smo mi Kodeksu dali ovaj značaj. Mi Kodeks razmatramo kao da je u pitanju zakonski tekst. Sa druge strane, radi se o jednom dokumentu koji je za ove tri godine od kada ga imamo ovdje u Parlamentu prekršen bezbroj puta. Ako bi izvršili analizu u zadnje tri naše godine, došli bi do toga da je trećina poslanika u ovome parlamentu prekršila Kodeks. Onda postavljamo pitanje zašto će nam ovaj dokument. Na jednoj strani se uporno krši, na drugoj pozivamo se na njega, vršimo njegove izmjene i dopune i ja smatram da je ovo apsolutno nepotrebno.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja samo želim reći, ja sam bio jedini zastupnik od 57 koji je glasao protiv donošenja Kodeksa, jer to smatram jednom nepotrebnom formom i maltretiranjem i ponižavanjem zastupnika. I rekao sam tad i ponovit ću i danas. Ko nije donio kodeks iz kuće, neće ga ovdje naučiti ni od koga.

Prema tome, i ove izmjene i dopune predstavljaju, po mom mišljenju, neproduktivan i nepotreban posao. Jer, prvo smatram da Kodeks nije potreban i postoje poslovnički i drugi oblici djelovanja kojima se može staviti pod lupu i promatrati ponašanje zastupnika i u profesionalnom i u civilizacijskom smislu, a nije bilo potrebno donositi nekakve smiješne norme koje su nam donijeli neki činovnici i ponašaju se kao da smo mi jučer počeli živjeti ovdje. Tako da sam protiv i ovih izmjena i dopuna, bez obzira što iza njih pompezno stoji Povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, itd. I, slažem se sa kolegom Šarabom, ovome nije uopće trebalo dati ovakav značaj da on dolazi da se izjednačava u postupku sa zakonima i sa nekim strateškim dokumentom. Dakle, ja ću biti protiv dok god budem u ovome parlamentu, protiv svakog kodeksa i njegovih izmjena i dopuna, a kolega Šaraba je u pravu. Pogledajte odijela zastupnika samo ovdje, pa ćete vidjeti koliko se poštuje taj kodeks. Što će nam dokumenti koje niko ne primjenjuje, što će nam zakoni koji nikoga ne obvezuju, što će nam ovaj kodeks koji ismijavamo mi sami koji smo ga donijeli.

Vi biste trebali na povjerenstvu, gospodo, Koprivica, tamo, trebali ste porazgovarati o tome na koji način primjenjujete Kodeks, a ne da predlažete izmjene i zadirete u prava jedinog povjerenstva u Parlamentarnoj skupštini BiH čije su odluke konačne, to je Povjerenstvo za administrativne poslove koje uređuje prava i nadležnosti zastupnika u cijelom državnom parlamentu. Prema tome, ne možete vi propisivati nikakve kazne jer je to nadležnost koju može imati ovo povjerenstvo. Ali evo, donijeli su, dakle ja sam dužan objasniti zašto sam protiv. Ja sam protiv zaglušljivanja, a ovo je postupak zaglušljivanja.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja za riječ, zaključujem raspravu i glasamo o Prijedlogu izmjena i dopuna Kodeksa ponašanja u prvom čitanju.

Ko je „za“?

Ko je „protiv“? Tri su „protiv“.

Ko je „suzdržan“? Dva „suzdržana“.

Imamo opću većinu, ima i entitetska, je li tako. Konstatujem da je usvojen Prijedlog izmjena i dopuna Kodeksa ponašanja poslanika.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Molim vas, hajde da ponovo glasamo. Ja se izvinjavam.

Evo, ko je „za“? Tri.

MLADEN IVANIĆ:

Ma imate opštu većinu, je li tako? Ali je pitanje ima li federalna delegacija većinu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da vidimo Iliju Filipovića, ako je tu da to riješimo.

Izvolite, gospodine Ljubiću.

BOŽO LJUBIĆ:

Da li se ovo odnosi samo na zastupnike ili uopće na ljude u Parlamentu? Dakle, evo, danas imamo sad mene u kravati, a imamo tu goste u majici.

SULEJMAN TIHIĆ:

Piše tako 'poslanika i delegata'. Evo, ja mislim da nas sad ima sedam, je li tako? Je li gospodin Zrno podržava izmjene Kodeksa?

BRANKO ZRNO:

Suzdržan.

SULEJMAN TIHIĆ:

Eto, imamo i entitetsku većinu. Evo, prošle su ove izmjene. Možemo konstatovati sada da su prošle.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda:

Ad. 10. Izvještaj o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju u 2009. godini

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj o radu, kao i Mišljenje Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Izvještaj o radu i predlaže Domu njegovo usvajanje. Predstavnički dom usvojio je Izvještaj.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg ove komisije, doktoru Boži Ljubiću, ako ima potrebe. Nema potrebe.

Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ? Ako se niko ne javlja za riječ, gospodin Mladen Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Ovo je jedna od ključnih institucija za uređenje tržišta električne energije unutar zemlje. To je institucija koja praktično upravlja dalekovodnim sistemom, odnosno određuje pravila upravljanja dalekovodnim sistemom u BiH i bitna je pretpostavka za opšte tržište električne energije. Međutim, moj je utisak da to tržište još uvijek nije profunkcionisalo, posebno da nije se ušlo u liberalizaciju prava ljudi i kupaca na tržištu, da još uvijek ove tri elektroprivrede praktično i proizvode i distribuiraju i određuju potrošnju. I mislim da bi u nekom narednom periodu od ministarstva, ne od ove komisije nego od ministarstva, koje je za to zaduženo, trebali dobiti jednu analizu dokle se stiglo na liberalizaciji tržišta, jer sav smisao je bio da ovo tržište bude liberalno, da tržište djeluje, a čini mi se da još uvijek tržište u tom kontekstu ne djeluje.

Dakle, više kao neka sugestija, ne manje, ni zaključak ni bilo šta, nego sugestija da u nekoj perspektivi, vjerovatno nama neće doći, ali nekoj novoj strukturi Skupštine, odnosno Parlamenta, dođe analiza ministarstva dokle se stiglo na stvarnoj liberalizaciji, kakvi su efekti na potrošače, na ljude, cijela te priče.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ?

Ako se više niko ne javlja za riječ, onda da glasamo o Izvještaju o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju u 2009. godini.

Ko je „za“?

Jednoglasno.

Konstatujem da je usvojen Izvještaj.

Prelazimo na 11. tačku dnevnog reda:

Ad. 11. Izvještaj o radu Upravnog odbora Izvozno-kreditne agencije Bosne i Hercegovine za 2009. godinu

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj. Komisija je prihvatila Izvještaj. Domu predlaže njegovo usvajanje. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj.

Ako ima potrebe zamjenik predsjedavajućeg da nešto kaže? Božo Ljubić. Nema ništa. Otvaram raspravu.

Božo Ljubić. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Ja sam se sada javio za raspravu jer je pod mojim predsjedanjem Komisija usvojila jednoglasno Izvješće Upravnog odbora iako sam ja i tada postavio određena pitanja u svezi sa aktivnostima ove agencije. Ja moram priznati da je ovo za mene, ova agencija priličita tera i ... dakle vrlo nepoznato područje a mislim i za većinu vas ovdje, možda oni koji se bave biznisom više o tome znaju.

Ali, iz evo kratkog iščitavanja ovog izvješća nametnulo mi se nekoliko pitanja. Očito, dakle da se radi o jednoj vrlo važnoj instituciji koja se bavi poslovima kreditiranja, izdavanja garancija i ovdje se pojavio jedan podatak za mene priličito ovako šokantan. Dakle, ja ću citirati, na stranici 3. paragraf 3: 'Iako su ostvareni veći prihodi od planiranih, u 2009. godini smo imali trošak isplate po dvije plative garancije, garancije za klijenta Panefin Srbac u vrijednosti od eur-a 3,5 milijuna i po garanciji za klijenta Alga Breza u vrijednosti 220 tisuća KM, što je izazvalo negativan finansijski rezultat. Gubitak je pokriven iz akumuliranih rezervi stvorenih u ljetnom periodu tako da nije došlo do umanjenja osnovnog kapitala'. Dakle, do umanjenja kapitala nije došlo, ali je napravljen jedan ogroman gubitak i sad se postavlja pitanje odgovornosti i naplativosti ovoga što je ova agencija platila očito za kompaniju koja nije izvršavala svoje obveze po garanciji koje joj je izdata.

Dalje, kada dođemo na, zapravo, podršku ove agencije prema kompanijama, pa onda dolazimo do stranice 14. gdje kaže *Izdate garancije, nove garancije u 2009. godini*. Ja ću samo pročitati neke: Energoinvest, Energoinvest, Energoinvest, Energoinvest, Bosna S-Oil, Bosna Company, Bosna S-Oil, Bosna S-Oil, Services, Grafopak, UNIS fabrika, Bosna, Bosna, Bosna,

MLADEN IVANIĆ:

Koja strana?

BOŽO LJUBIĆ:

14. strana, pa onda produženje garancija u 2009. godini: Bosna Oil Services Company, Bosna Oil Services Company, UNIS fabrika, Hidrogradnja, Hidrogradnja, Bosna Oil Services, Bosna

Oil Services, Bosna Oil Services, itd. do kraja u iznosu od 26 miliona KM, pa kad dođemo do faktoringa, makar samo naslućujem šta riječ znači, ne bih bio siguran da bih definiciju pravu dao, tu je nešto drugačija raspodjela, a ovdje imamo i kompanija iz drugih dijelova, da tako kažem, BiH. Pozajmice, tu je situacija potpuno, da tako kažem, jasna, čak je i jedna kompanija spomenuta na 10-tak mjesta, to je 17. stranica.

Jednostavno, evo meni se postavlja pitanje zašto ovdje nema više kompanija s područja, evo da budem konkretan, jer sam u Klubu Hrvata Doma naroda, sa područja koja većinski nastanjuju Hrvati? Ili su dva razloga, tri razloga mogu biti. Prvo, ili su sve te kompanije toliko likvidne da im nisu potrebne ni garancije, ni pozajmice, ni krediti, što bi bilo jako dobro ako je tako, ili su njihove aplikacije diskriminirane u odobravanju toga, ili oni jednostavno ne znaju za te usluge. Sumnjam dakle da postoji diskriminacija u ocjeni aplikacija, dakle ja bih ovu stvar isključio, prije bih rekao da možda promocija ili predstavljanje same agencije u BiH nije na dovoljnoj razini i da možda kompanije jednostavno ne znaju za usluge koje ona može pružiti i da im može pomoći u tom poslu izvoznog kreditiranja.

Dakle evo, to su čisto za mene određena pitanja kao nekoga komu ovo nije struka, ali molio bih da se o tome povede računa, u najmanju ruku da se upoznaju privredni subjekti u BiH koji se bave izvozom i imaju veze s tim da mogu koristiti te usluge. I ono što se meni postavlja sad pitanje, dakle odgovornosti za ove rizične garancije i njihova naplativost. Šta je s tim?

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ? Ima li možda eventualno neko ko može eventualno da odgovori na ovo što je gospodin Božo govorio?

Izvolite.

MIRKO DEJANOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, uvaženi poslanici, ja sam Mirko Dejanović, zamjenik sam direktora Agencije IGA. Iako vi danas ovde razmatrate Izvještaj Upravnog odbora, član Upravnog odbora je isto tako tu, ali obzirom da se radi o konkretnim operativnim pitanjima koja su iz domena menadžmenta, ja ako dozvoljavate kratko bih komentarisao.

SULEJMAN TIHIĆ:

Izvolite.

MIRKO DEJANOVIĆ:

Za nas veoma bolno pitanje ovog gubitka u ovoj godini, ja ću prije svega to pojasniti, a prije toga bih rekao da u dokumentima koje ste dobili mogli biste vidjeti da unazad nekoliko godina agencija IGA je ostvarivala izuzetno dobre finansijske rezultate sa viškom prihoda nad rashodima, otprilike od milion KM godišnje ili više. Nažalost, ove godine smo morali platiti jednu garanciju koju smo dali za preduzeće Panefin iz Srpske, koje je zapalo u probleme uzrokovane iz dva uzroka. Znači, jedan je što je tržište njihovo palo iz domena namještaja, znači

drvnih prerađevina, i drugo zbog njihovog nesporazuma sa partnerom iz proizvodnog programa biomase koji je izuzetno perspektivan i koji smo mi ustvari pratili.

Ono što hoću naglasiti ovdje je sljedeće. Mi smo uzeli kolateral, hipoteku znači na imovinu tog preduzeća, i pokrenuli smo svu proceduru koja podrazumjeva nakon plaćanja takve garancije, znači tužili smo, podnijeli smo tužbu Osnovnom sudu u Gradišci. Taj predmet je prenesen novoosnovanom Privrednom sudu u Banja Luci. Pisali smo urgenciju i prije neki dan smo dobili dozvolu za izvršenje. Znači, to je ono što mi moramo raditi, što trebamo raditi i što smo uradili, znači u smislu svega toga, pa i u smislu odgovornosti koju gospodin Ljubić pominje, od koje niko u svakom slučaju ne bježi. Kako ćemo i kad ćemo se naplatiti, vidjet ćemo, to je pred nama, ali sigurno ćemo se naplatiti i u priličnoj mjeri, da kažem, vratiti ono što nas je koštalo.

Ja bih ovdje htio da napomenem, rekli ste možda da je nepoznato, agencija IGA je Izvozno-kreditna agencija osnovana zakonom koji je usvojen u ovom parlamentu. I njen mandat jeste da preuzima rizičnije poslove, znači one poslove koje neće komercijalne banke da pokrivaju svojim aranžmanima. A samim tim što smo isključivo izloženi prema izvoznici, a izvoznici izloženi prema kupcima svojim u inostranstvu, u ovakvim uslovima ekonomske krize normalno je da to sa sobom nosi veoma visok nivo rizika i normalno je da se ovako nešto desi, ali je normalno i da se povlače svi potezi da se sve to preduprijedi.

Što se tiče naše distribucije poslova htio bih reći sljedeće. Agencija IGA svoje djelatnosti ima, ja bih se usudio reći, izuzetno dobro izbalansirane i po entitetima i po granama industrije. Ono što jedan broj preduzeća ovdje se vrlo često javlja, znači radi se o preduzećima Energoinvest, Hidrogradnja, Bosna S-Oil, to su preduzeća koja vrše značajnije radove u inostranstvu i onda su im potrebne garancije za izvođenje tih radova i mi nažalost u drugim dijelovima BiH nemamo ili imamo vrlo malo takvih preduzeća. Nama se javljala i čini mi se Niskogradnja iz Trebinja i mi smo imali izuzetno želju da i sa njima napravimo aranžman, ali naši kapaciteti su bili takvi da nismo mogli zadovoljiti njihove potrebe. Oni su otišli dalje i sa komercijalnom bankom su našli aranžman da riješe taj svoj problem. Davali smo garancije i Darlingu iz Istočnog Sarajeva, davali smo garancije i jednom od naših značajnijih partnera pa i u korištenju garancija UNIS Fabrika cijevi iz Dervente koji je isto tako jedan od rizičnih naših, da kažem, rizične izloženosti ali koje redovno pratimo i gdje, hvala Bogu, za sada ide dosta dobro.

Činjenica jeste da na području Hercegovine imamo manje klijenta ali ih imamo i tamo. To je Barpeh, ako se sjećam dobro, i TT Kabeli. A to iz razloga što je dosta kasno uspostavljena kancelarija u Mostaru. Mi sada imamo kancelariju u Mostaru i više, da kažem, više smo prisutni dolje ali nažalost danas naši finansijski potencijali nisu takvi da mi možemo zadovoljiti tražnju, onoliko tražnju kolika jeste od naših kompanija.

I da ne bih dužio, samo još jedno, dalo bi se to elaborirati, obraćam se znači gospodinu Ljubiću i ljudima koji dolaze sa tog kraja, međutim, kada smo mi počinjali raditi, banke na području Hercegovine su bile izuzetno dobro kapitalizovane i interesa za naše proizvode na tom području, vjerujte, nije bilo. Banke u RS-u i banke u ovom jednom dijelu Federacije nisu bile dobro kapitalizovane, nisu imale sredstava vlastitih i tražile su, odnosno, nudile su nam aranžmane u kojima smo mi, da kažem, počinjali zajedno raditi i na taj način se stvorio nekakav početni portfolio koji je onda nastavio, da tako kažem, da i dalje tako egzistira.

Nadam se da je ovo bilo dovoljno.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako više se niko ne javlja za riječ, stavljam na glasanje Izvještaj o radu Upavnog odbora Izvozno-kreditne agencije BiH.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Izvještaj.

Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda:

Ad. 12. Izvještaj o zaštiti ličnih podataka u Bosni i Hercegovini

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj o zaštiti ličnih podataka i Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Izvještaj i predlaže Domu njegovo usvajanje. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije Ivi Miri Joviću, ako ima potrebe.

IVO MIRO JOVIĆ:

Nema potrebe.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, stavljam na glasanje Izvještaj.

Ko je „za“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je Izvještaj usvojen.

Prelazimo na 13. tačku dnevnog reda:

Ad. 13. Izvještaj o radu Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA) za 2009. godinu, sa Izjašnjenjem o određenim pitanjima

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj i Mišljenje Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost. Zajednička komisija je prihvatila Izvještaj i predlaže Domu njegovo usvajanje. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj o radu.

Dajem riječ predsjedavajućem Zajedničke komisije, gospodinu Branku Zrni.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepo.

Sve stoji ovdje u našem izvješću. Ja vas pozivam da prihvatimo Izvješće SIPA-e za 2009. godinu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Hazim Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, vezano za ovu tačku dnevnog reda, želim vas podsjetiti da smo, nakon određenih problema u ovoj agenciji, krenuli u raspravljanje o svim važnim pitanjima unutar SIPA-e, krajem 9. mjeseca 2009. godine i, evo, dogurali smo do polovine 2010. godine, a još uvijek nemamo, kao Dom ili kao Parlament, stav po ovim pitanjima i onda se ta stvar prevela na način da razmatramo Godišnji izvještaj SIPA-e za 2009. godinu.

Naravno, prije nego što se osvrnem na određene stvari, želim ponoviti još jednom, a to sam govorio i nekoliko puta na Komisiji za odbranu kao nadležnoj komisiji, ali i ovdje na Domu kad smo o tim stvarima raspravljali, a to je da je ovo važna institucija BiH, da su pred njom veoma složeni zadaci, dakle oni imaju jedan poseban segment zadataka, da je ona neophodna BiH, da se radi o borbi protiv najtežih oblika krivičnih djela, njihovog sprečavanja, hapšenja počinitelaca. I dakle, u tom segmentu, uopće ne dovodim u pitanje potrebu ovakve institucije i njeno funkcionisanje na nivou BiH.

Također, želim kazati da iz ovog izvještaja, a on je tamo preciziran po određenim brojkama, dakle sve uspjehe koje je ova agencija napravila u 2009. godini, dakle ja njih ne dovodim u pitanje, čestitam na svim uspješno obavljenim poslovima, ali naravno pažnju treba obratiti i na neke druge segmente. Dakle, ja ne gledam crno-bijelo ili samo da kažem da je tamo sve problematično, sve sporno. Ne sporim ovu agenciju, ona je potrebna i vidio sam koje su rezultate napravili bročano po ovom izvještaju, međutim dakle napravio sam ovaj uvod jer želim ponoviti određene stvari na koje sam i prije ukazivao.

U ovoj agenciji, naravno, evo dakle prisutni su vrlo značajni određeni problemi zbog kojih smo i pokretali raspravljanje o stanju u toj instituciji, a prije redovnog, uobičajenog raspravljanja godišnjih izvještaja, pa ću podsjetiti samo na neke od problema, da ne bih oduzimao vaše cijenjeno vrijeme, a poštujući i ostale kolege i njihovo vrijeme i eventualnu diskusiju. Dakle, i prije, evo i sada napominjem da je u toj agenciji bilo problema oko raspoređivanja zaposlenih radnika, naročito određenih, istaknutih, pozicioniranih policajaca na način koji imaju visoke činove tamo unutar SIPA-e. Podsjetit ću vas na raspoređivanje u Kriminalističko-istražnom odjeljenju za koje sam tvrdio u svim raspravama, analizirajući važeće

zakone o policijskim službenicima, Zakon o Agenciji (SIPA-i), njihove pravilnike o internom raspoređivanju, da je to raspoređivanje nezakonito i ono je izazvalo ogromno interesovanje javnosti i određene stavove polemičke i bilo je priče o paralelizmu itd.

Nije to jedino mjesto koje je sporno u tom kadriranju unutar Agencije. Dakle, bilo je tamo i još određenih suspenzija, kao što je policijski službenik Nebojša Bjeljanin ili neka druga mjesta. Znamo da je visoki predstavnik smijenio jednog, isto tako, policajca iz SIPA-e zbog određenih aktivnosti, kako su kazali. Tamo se nisu adekvatno popunjavala veoma visoko upražnjena kadrovska mjesta. Dakle, tamo je jedna od organizacionih jedinica Centar za ratne zločine, znamo iz naziva šta treba da radi, skoro tri godine mjesto šefa te organizacione jedinice je bilo upražnjeno. Dakle, čovjek je poslan u penziju, tužio se s njima, a oni skoro tri godine nisu htjeli popuniti to mjesto. Isto tako Finansijsko-istražno odjeljenje, čovjek je otišao na neke druge poslove i zadatke, godinu i po dana nisu popunjavali to mjesto. Pomoćnik direktora za materijalno-finansijske poslove također je otišao na neke druge poslove, u dugom vremenskom nizu nisu popunjavali te stvari.

Također, iz medija znamo činjenice i podatke vezano za zgradu, za izvođenje radova, za eventualno prekoračenje rokova, sad je tamo napisano za zaključivanje aneksa. Da li je to sve bilo u roku, da li su primijenjeni instrumenti iz ugovora? Dakle, te informacije nemamo, nismo dobili, bar ja nisam dobio niti na ovoj komisiji.

Zadnje izmjene i dopune Zakona o Agenciji su nalagale direktoru da u roku od 60 dana nakon stupanja na snagu tog zakona, to je bilo još prošle godine, donese pravilnik o organizaciji i sistematizaciji unutar Agencije. On to nažalost i nakon proteka puno mjeseci nije uradio. A on je opet preduslov za raspoređivanje. Dakle, da li je imao tu organizacionu jedinicu kod sebe na koju je raspoređivao, je li, čovjeka u septembru ili nije, da li će doći do preuzimanja, kako će se ti poslovi obavljati u vremenu između stupanja na snagu tog zakona do preuzimanja Odjeljenja za zaštitu objekata i ličnosti u okviru Direkcije za koordinaciju policijskih struktura? Sve su to pitanja i problemi koji su nastali zbog nedonošenja pravilnika od strane direktora SIPA-e.

Kad pogledate sveukupnu kadrovsku popunjenost (ovde sam govorio o nekim istaknutim mjestima i smatram da su neophodna za efikasno vršenje poslova SIPA-e u skladu sa zakonom) dakle kad pogledate sveukupnu popunjenost Agencije, vidjet ćete da se ona kreće, izuzev kabineta direktora i čini mi se ovo za finansijske poslove koja je na nivou 87% ili 92%, veliki broj odjeljenja: Kriminalističko-istražno 73% popunjenost, Finansijsko-operativno odjeljenje 69%, Odjeljenje za ratne zločine 66%, Odjeljenje za zaštitu svjedoka 65%, 68%, 58% OBL 68%, Jedinica za specijalnu podršku 51%. Dakle, ovo po organizacionim jedinicama tako stoji, sveukupno je taj procent negdje oko 67%, 67-68% u odnosu na planirani broj.

Zašto to govorim? Zato što kad sam izvršio uvid u ukupan broj realizovanih predmeta, koje su uradili u protekloj godini, on je isto tako 68,7%. Sasvim je logično da od kapacitiranja, popunjenosti kadrovskom i tehničkom opremljenošću itd. je vezan i procenat završenih istraga, podnesenih prijavi itd. Dakle, ako je popunjenost 68% i broj predmeta riješenih 68%, logično je pretpostaviti da kada bi popunjenost u ovoj agenciji bila 90%, 95%, 98% da bi i broj riješenih predmeta, je li, iz godine u godinu bio približnom broju popunjenosti sa kadrovima. Naravno, ova stvar može koristiti i još nečemu, jednoj drugoj stvari, dakle da se budžet, u smislu plata, troškova i svega ostalog, planira spram broja sistematizovanih ljudi, a da se troši na broj ljudi

koji su popunjeni u Agenciji. Dakle, da planiraju budžet na nivou 100% po broju sistematizacije, a troše ga na nepunih 70% ljudi.

Dakle, ovo su sve problemi, dakle ima i nekih netačnih podataka u ovom izvještaju, ne slažu se te ukupne brojke, evo to ćemo ovaj put zanemariti. Dakle, ovo su razlozi koji meni ne dozvoljavaju da kažem da ova agencija je u prošloj godini radila dobro, uspješno, kvalitetno i dakle trebaju da nastave da rade. Oni svakako trebaju da nastave da rade, oni su neophodni BiH, ... njihova ja nadležnost važna, ali ja skrećem pažnju na ove probleme koji su bili tokom 2009. godine, vjerovatno se prenose i u ovo godinu, sa željom da se sve ove stvari poprave i da ova agencija bude što uspješnija u svom radu.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Gospodin Rančić je malo duže diskutovao u odnosu na Poslovník, pa nisam želio da prekidadam, ali evo, sugerišem da se pridržavamo tog vremena. Izvolite dalje, ko se javlja za riječ?

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja ću samo vrlo kratko. Ja bih volio da od svih drugih agencija i institucija u BiH u veljači dobijemo izvješća o radu, kao što to smo dobili od ove agencije. Drugo što bih rekao da to i izgleda na način kako to metodološki uradi ova agencija. A nama je, osim ovih formi, izuzetno važno i unutar što se krije u pokazateljima. Oni mogu biti na različite načine, da kažem, jasniji ili po mogućnosti i možda i prikriveni. Međutim, kad vi pogledate od prve stranice do druge, imate jedan svoj slijed i upornu logiku da nije bilo mogućnosti bilo što ovdje napraviti a da to nije tačno i da to nije sa uzlaznom putanjom rezultata rada. Isto tako, treba povezati i ovo što je uvaženi kolega Rančić rekao, broja uposlenika i pozicioniranost u strukturi rukovodnih mjesta kad je u pitanju i finansijska sredstva. Ja sam duboko uvjeren od vremena dobijanja vlastitih prostora i skupog plaćanja izdataka za najam da će u ovoj agenciji i biti mogućnosti za veći angažman ljudi i sigurno i onaj dio i segment koji evo nekoliko puta, jer i na ovom povjerenstvu a i u drugim zgodama kad je rasprava o radu SIPA-e, onda se govori o tome da je mali broj ljudi koji se činuju i kadroviranja i pripremanja ljudi i kroz taj segment da se u što je moguće kraćem vremenu i prema potrebi mogu angažirati.

Sve u svemu, ja bih rekao da rad u ovoj instituciji, a imali smo prigode i u ime našeg povjerenstva i posjetiti ovu instituciju, mislim da je to suradnja i između Parlamenta i SIPA-e, a poglavito ovog povjerenstva na visokoj razini.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, onda bi stavili Izvještaj o radu Državne agencije za istrage i zaštitu na glasanje.

Ko je „za“?

Ko je, evo samo malo, ko je „protiv“?

Molim vas da ponovimo glasanje.

Ko je „za“? Sedam je „za“.

Ko je „protiv“? Dva „protiv“ i dva „suzdržana“.

Sedam, dva, dva, je li tako?

MARIN VUKOJA:

Trebaju biti četiri „za“ iz Federacije.

SULEJMAN TIHIĆ:

Iz Federacije koliko?

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Ne, ne, ali „za“ iz Federacije? Jel' nije bio gospodin Božo Ljubić kad se glasalo.

Dobro, molim vas još jedanput da glasamo.

Ko je „za“ Izvještaj? Osam je „za“.

Ko je „protiv“? Dva su „protiv“.

„Suzdržanih“? Tri su „suzdržana“.

Konstatujem da je prošao Izvještaj o radu Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA).

Prelazimo na 14. tačku dnevnoga reda:

Ad. 14. Izvještaj o radu Nezavisnog odbora kao nezavisnog tijela policijske strukture u BiH za 2009. godinu i Plan rada Nezavisnog odbora kao nezavisnog tijela policijske strukture u BiH za 2010. godinu

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj o radu kao i Mišljenje Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost. Zajednička komisija prihvatila je Izvještaj o radu i Plan rada Nezavisnog odbora kao nezavisnog tijela policijske strukture u BiH za 2010. godinu i predlaže njegovo usvajanje. Predstavnički dom usvojio je Izvještaj o radu i Plan rada Nezavisnog odbora za 2010. godinu.

Riječ dajem predsjedavajućem Zajedničke komisije Branku Zrni, ako ima potrebe.

BRANKO ZRNO:

U ime ovog povjerenstva pozivam vas da postupimo po napisanom i da prihvatimo ovo izvješće.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Otvaram raspravu.
Ako se niko ne javlja za riječ, stavio bih na glasanje ovaj izvještaj.
Ko je „za“?
Konstatujem da smo ovaj izvještaj jednoglasno usvojili.

Prelazim na 15. tačku dnevnoga reda:

Ad. 15. Informacija o stanju sigurnosti u Bosni i Hercegovini u 2009. godini

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Informaciju o stanju sigurnosti i Mišljenje Zajedničke komisije za sigurnost. Zajednička komisija je primila k znanju Informaciju i predlaže Domu usvajanje zaključaka. Predstavnički dom primio je k znanju Informaciju.

Riječ dajem predsjedavajućem Zajedničke komisije, gospodinu Branku Zrni.

BRANKO ZRNO:

Povjerenstvo je prihvatilo Informaciju o stanju sigurnosti s tim što smo napravili i neke zaključke i ja vam predlažem da, uz prihvaćanje ove informacije, prihvatimo i zaključke koji nisu direktno vezani uz nju, ali sugeriraju što bi sljedeća informacija, a to se odnosi i na rad ove agencije, odnosno ministarstva, trebala sadržavati.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Otvaram raspravu. Niko se ne javlja za riječ te zaključujem raspravu.
Sada predlažem da se izjasnimo prvo o zaključcima ove komisije. Ko je „za“.

MARIN VUKOJE
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Prvo o Informaciji o stanju sigurnosti. Ko je „za“?
Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Informaciju.

Sada glasamo o zaključcima ove komisije.
Ko je „za“? Također jednoglasno.
Konstatujem da su i zaključci usvojeni.
Prelazimo na 16. tačku dnevnoga reda:

Ad. 16. Informacija o radu Tužilaštva Bosne i Hercegovine za 2009. godinu

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Informaciju o radu Tužilaštva BiH i Mišljenje Ustavnopravne komisije.
Komisija je primila k znanju Informaciju i Predstavnički dom je također to učinio.
Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije Ivi Miri Joviću, ako ima potrebe.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Izašao je.

SULEJMAN TIHIĆ:

Izašao je. Otvaram raspravu.
Ako se niko ne javlja za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Aha, dobro, izvinjavam se, izvolite. Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Imam osjećaj da nema nikog iz Tužilaštva.

_____ (?)

/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Da, imate Vi, ali nema glavnog tužioca.

_____ (?)

/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Da povjerujemo.

_____ (?)
/nije uključen mikrofoni/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Žao mi je što ovakva jedna institucija kad se govori jednom godišnje kad dođu ove informacije, iako znamo mi da izvještaj o radu Tužilaštvo podnosi Visokom sudskom i tužilačkom savjetu, a Parlamentarnoj skupštini dostavlja samo informaciju. Meni je zaista žao što nije danas ovdje glavni tužilac, možda bi međusobno mogli da pomognemo jedni drugima, očito da nam je u tom dijelu potrebna pomoć.

Kažu da nije slučajna tvrdnja da uspjeh svake zemlje zavisi od temeljne pravde i prava. Nažalost, u BiH nema ni jednog ni drugog, jer i jedno i drugo počiva na dvije nelegitimne institucije, a to je Tužilaštvo i Sud BiH. Način na koji Tužilaštvo djeluje i percepcija o toj instituciji u RS-u je takav da izaziva buru negodovanja javnosti i veoma često mediji govore i pišu ne o činjenju, najčešće nečinjenju ono što Tužilaštvo ne radi, a trebalo bi da radi. Dakle, osnovna zamjerka koja ide u pravcu Tužilaštva je da je tradicionalno veoma revnosno kad su u pitanju procesuiranje ratnih zločina koje su učinili Srbi i veoma sporo i selektivno kad su u pitanju zločini drugih. I ta tvrdnja se ne zadržava, ... ona se veoma često u istupima različitih organizacija ili političkih ličnosti tačno nabroja i svaki put ponovo govori o njoj. Ja kao predstavnik RS-a moram reći da smatram da Tužilaštvo i Sud BiH ne rade u korist prava i pravde, naročito ne rade u korist pomirenja u BiH, a to znači da bi trebali da rade u korist toga da svi oni koji su odgovorni za ratne zločine zaista i budu procesuirani i primjereno kažnjeni.

Dakle, svake godine dobijamo ovaj dokument, ali broj pitanja koji se poslije na domovima postavi prema Tužilaštvu je uvijek mnogo veći nego što je broj odgovora koje mi dobijamo u materijalu koji nam dolazi. Ja ću navesti nekoliko primjera zbog kojih sam rekla ove riječi koje sam prethodno izgovorila. MUP RS-a je dostavio Tužilaštvu BiH 925 prijava za 7.500 lica za koje postoji osnov sumnje da su počinili djela ratnog zločina na oko 22.300 žrtava. Takođe, MUP RS-a je prije nekoliko godina dostavio Tužilaštvu Izvještaj o počinjenim ratnim zločinima protiv Atifa Dudakovića i 12 lica. Postoje informacije da je istraga protiv Dudakovića davno okončana, ali da nema hrabrosti da se potpiše njegovo hapšenje. Ni 15 godina nakon završetka rata Tužilaštvo ništa ne kaže, odnosno, ne završava proces koji je vezan za istragu o zlodjelima mudžahedinskog odreda El-Mudžahedin. Mnogi se i danas sjećaju ne tako davne izjave glavnog tužioca koji je rekao: 'Predmet *Dobrovoljačka* biće predat Sudu do sredine ove godine.' Danas je 24., evo sačekaćemo i tih šest dana. Rekao je: 'Slučaj *Silos* odavno je trebao biti završen.' Ali evo, čekamo da se i to dogodi. Predmet *Kasarna Viktor Bubanj* takođe je trebao odavno biti priveden kraju, *Tuzlanska kolona*. Strijeljanje osam vojnika u Velikom parku u Sarajevu 22.4. Postoje izjave svjedoka, zna se ko je izvršilac, zna se ko je nalogodavac, ali Tužilaštvo o tome ni riječi. Logor Dretelj kod Čapljine! Za zločine u ovom logoru već postoje presude u Norveškoj, slijedi suđenje u Švedskoj, 400 ljudi je prošlo kroz taj logor. Jedino Tužilaštvo BiH čuti o tome.

Dalje, u BiH na visokim političkim, sudskim, tužilačkim i drugim funkcijama već godinama se nalaze pojedinci koji su osumnjičeni za ratne zločine, oni protiv kojih se vodi ili često kažemo navodno vodi istraga, koji su najverovatnije okrvavili ruke u toku rata u BiH i o kojima postoje i podaci i svjedoci. Ali to nije dovoljno Tužilaštvu. Jedan od takvih predmeta je slučaj Ševala Bašića koji danas radi kao tužilac u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona. Iako je svjedok Dragoljub Filipović dao izjavu policiji u kojoj tvrdi da je Bašić kao načelnik policije batinanjem u Živinicama kod Tuzle ubio Milojku Filipović i Dragicu Modraković, taj predmet i danas miruje. A kako i ne bi kad je na procesuiranju dat baš tužiocu, Tužilaštvu u kome radi Bašić. Slučaj Ejup Ganić je jedan od poznatijih i tu se nema šta novo dodati. Neko drugi će završiti ono što je moralo uraditi Tužilaštvo BiH.

Voljela bih da je gospodin Barašin tu i da ga pitam da li zna za slučaj u Okružnom tužilaštvu Doboj, gdje godinama radi tužilac Bošnjak, osumnjičen za ratne zločine i pored svjedočenja očevidaca. On ne samo da je i dalje na toj funkciji, nego blokira istrage u vezi sa zločinima koje su počinili njegovi sunarodnici. I tu nije kraj, ali ja ću tu stati.

Zato pozivam vas da ne primimo k znanju ovaj izvještaj koji je dostavilo Tužilaštvo, jer to nam je jedini metod.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Evo, ja ću onda sada sebi dati riječ, ako se niko drugi ne javlja.

Dame i gospodo, da vam pravo kažem ja nisam mislio govoriti, ali diskusija gospode Majkić me je ponukala, znate. Ja mislim da mi ovdje na ovom parlamentu kad govorimo moramo biti odgovorni za javnu riječ. Moramo biti odgovorni za ono što kažemo, za kvalifikacije koje se ovdje iznesu. Ovdje je bilo puno teških kvalifikacija za koje treba navesti maltene niz argumenata, treba provesti i procedure da bi se nešto moglo reći i kad su u pitanju pojedinci, kad su u pitanju sudije, tužiocu, institucija suda, kad su u pitanju neki konkretni predmeti itd. Vidite, ovdje kad govorimo o konkretnim imenima, kad govorimo o konkretnim predmetima, mi prelazimo one nadležnosti koje su naše i čini mi se da na taj način vršimo pritisak na Tužilaštvo i na Sud BiH. Mislim da je neozbiljna kvalifikacija kazati da se radi o neustavnom, nelegitimnom sudu ili tužilaštvu, kad već imamo Odluku Ustavnog suda koji je jedini mjerodavan da kaže jesu li ti zakoni u skladu sa Ustavom ili nisu. Dakle, mi sa svoje strane treba da doprinosimo radu ovih institucija, da podržavamo i pomažemo, stvaramo uvjete za rad Tužilaštava BiH. I ja ne želim da stvar posmatram tako: koliko je, ne znam ti, Srba, koliko je Hrvata, koliko je Bošnjaka, koliko je drugih izvedeno, optuženo i, ne znam ti, osuđeno. Optuženi i osuđeni su ili kriminalci osumnjičeni za krivična djela kriminala ili za ratne zločine. I mislim, ako išta u ovom vremenu naučili smo, mene je lično naučilo vrijeme da nema tu, da barem ti ni kriminalci ni ratni zločinci nemaju oni ni vjere, ni nacije. Oni su samo ono što jesu, i što Sud kaže, zločinci ili kriminalci, pa bio on Bošnjak, bio Hrvat, bio Srbin.

Ja znam da mnogi predmeti nisu okončani u Sudu BiH i ima prigovora sa svih strana. I u svom javnom i političkom djelovanju uvijek se izjašnjavam i tražim da se utvrdi odgovornost po svim predmetima. Međutim, istovremeno pretpostavljam da postoje određeni objektivni, vjerovatno i subjektivni problemi u radu i ovog suda i tužilaštva zbog samog obima predmeta kojim su oni zatrpani i procedurama kroz ... koje se mora proći. Ja pretpostavljam da neki predmeti su kasno i dostavljeni, neki su dostavljani '93., '94., '95., došli su iz Haga, drugi su dostavljani kasnije, da ne ulazim i ne želim da branim, eto ako ima tih slučajeva i sigurno da ima

zbog kašnjenja tih predmeta. Ali dajte, nemojmo ovdje da sad mi govorimo da je Sud BiH i Tužilaštvo nelegitimna institucija, kako ćemo to reći. Čovjek mora da stane ovdje i pred sebe i pred javnost i da takvu jednu kvalifikaciju iznese koja ne stoji. Ustavni sud je rekao, bile su inicijative tim povodom da se ospori to je li nešto neustavno ili nije. Može samo Ustavni sud kazati, ni Sulejman Tihić, ni bilo ko drugi ovdje.

Ja sam zato da mi ovdje, stvarno kad je u pitanju rad pravosudnih institucija, ne politiziramo, da damo podršku u radu tih institucija, znate. Da stvorimo uvjete da mogu što bolje raditi, ako treba dati im još sudija i tužioca da ove zaostatke smanje što je god moguće više. I da ne komentarišemo ni istrage, ni presude, na taj način ćemo mi najbolje doprinijeti radu tih institucija. Ja mislim da trebamo ovaj izvještaj primiti k znanju i to je jedna formulacija koja pripada ovom domu da na takav način se izjašnjava.

Hvala lijepo.

Evo, gospođa Majkić želi repliku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja nikad nemam običaja da nikome kažem: trebao si uraditi ovo ili nemoj ovo ili uradi ovo. Svako od nas koji izađe za ovu govornicu ima odgovornost za ono što kaže. I možda bih ja isto tako govorila kao što je gospodin Tihić maloprije kada bi odnos prema mom narodu bio isti kao prema njegovom. Dakle, kad ne bi bilo 1.400 godina za pripadnike mog naroda i nekih 40 za pripadnike... Zato moram porediti, ružno je, ali moram porediti jer i sami brojevi govore više od toga.

Drugo, za mene jeste nelegitimna institucija ... i neustavna, zato što nije predviđena, zato što je nametnuta odlukom visokog predstavnika. I ako mi budemo nekad odlučivali o tome, ona nikad neće biti ustavna. Dakle, to je naš stav, politički stav na koji ja imam pravo, kao što Vi možete da kažete da sve što oni urade je dobro. I ja bih isto to govorila da sam na vašem mjestu da je tako.

Zašto sam sve nabrajala ovo? Zato što se ništa ne radi. Ja tražim i pozivam sa ove govornice da se to procesuiranje završi. O tome je riječ, dakle ja sve te primjere, koje sam navela, navela sam zato što mislim da je to u korist pomirenja naroda koji žive ovdje. Zato molim kolege, ja dakle nikad to ne činim, i molim sviju, svako ima pravo na svoj stav i svako će ga iznijeti sa ove govornice. A da li to neko drugi misli da nije dobro ili, pa svi dođemo u poziciju kad mislimo da onaj koji govori nije u pravu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Rajić se prvo javio, pa onda Ivo Miro Jović.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala.

Evo meni se posrećilo pa taman u trenutku kad sam došao na red, došao je i glavni tužitelj, pozdravljam ga.

Vidite, ja znam da ova tema, iako smo mi ovdje u ulozi onih koji primaju k znanju, dakle Izvješće o radu Tužiteljstvo podnosi drugoj instituciji BiH, mi znamo i kojoj i na koji način, ali evo, otvorila se rasprava, žao mi je što glavni tužitelj nije bio prisutan da čuje ove elemente rasprave koji su do sada bili, ali vjerovatno će ga predstavnik Tužiteljstva upoznati za ovo kratko vrijeme pa će znati o čemu se radi i koji su prigovori. Ja znam da bi vi svi mogli licitirati, ako hoćemo licitirati, ili vrlo objektivno nabrojati čitav niz razloga zašto nismo potpuno zadovoljni pravosudnim sustavom u cjelini, ne samo radom Tužiteljstva nego i sudova. Ako ništa drugo, onda bi bili nezadovoljni dinamikom rješavanja pitanja. Međutim, ja ću se suzdržati danas od takvih razmišljanja i od takvih kvalifikacija.

Naravno da smo zainteresirani, ovo je Dom naroda, dakle zainteresirani smo kao predstavnici konstitutivnih naroda u BiH da se pravda ostvaruje, ne po principu jednakih mjera, jednake zastupljenosti, nego da se ostvaruje pravda po broju i količini izvršenih kaznenih djela ratnog zločina i drugih kaznenih djela koja se prema zakonu progone. Međutim, ja znam da to nije moguće postići u ovako ustavno i na drugi način uređenoj zemlji, znam da oni koji rade u Tužiteljstvu, a ja ne želim podilaziti, ali im želim samo kazati da razumijem njihove nevolje i da oni uz sav svoj napor i stručnost i pokušaje maksimalne objektivnosti ne mogu zadovoljiti naše ambicije, naše zahtjeve. I licitiranja će biti i u statističkom smislu, i u nacionalnom, i u težini djela i u broju godina izrečenih presuda, o tome će biti govora.

Međutim, mene zanima nešto drugo, zanima me jedna startno nejednaka pozicija, opet ja govorim s pozicije konstitutivnih naroda. Gospođa Majkić je maloprije u svojoj raspravi rekla da je MUP RS-a podnio toliko i toliko kaznenih prijava za različita djela, da ne govorim, da ne ulazi u strukturu, što jasno govori da zaštitu građana koji žive na području RS-a ili, ako hoćete, zaštitu pripadnika jednog konstitutivnog naroda u pogledu izvršenja pravde štiti institucija koja kao takva ima instrumente, ima vrijeme, ima tehniku, ima mogućnost da prikupi informacije i da na legitiman način proslijedi Tužiteljstvu BiH te zahtjeve da ih obradi i da o njima obavijesti javnost na odgovarajući način. Dobrim dijelom Federacija zbog odnosa u njoj i strukture tijela naslijeđenih i sjedišta u Sarajevu tu također ima veliku mogućnost da u tehničkom smislu pripremi zahtjeve i proslijedi ih. Dakle, govorim o nejednakim startnim pozicijama i u pokušaju da se utvrde istine u nekim područjima kaznenog djelovanja. I to je dio naše stvarnosti, da mi samo ... jesmo li ili nismo zadovoljni ono što je uradilo Tužiteljstvo i Sud BiH, ... jednake startne pozicije da možemo pokrenuti te procese.

Pa u tom smislu ja ću zamoliti glavnog tužitelja da u drugoj fazi, kad budu završene i privedene kraju ove rasprave, da dobijemo neke informacije koje mene osobno kao građanina zanimaju. Prvo, je li zahtjev MUP-a jednog entiteta, evo i drugog, odnosno Distrikta Brčko ili nekih drugih institucija unutar sustava BiH, jedini put kojim se pokreće postupak, osim po vašem vlastitom nahođenju i vašim saznanjima? Što je sa anonimnim prijavama, što je sa prijavama građana ili grupe građana, imaju li oni jednako pravo? ... imali jednaku vrijednost u vrednovanju, pristupanju tim problemima u istraživanju kao što je ovdje kad podnose službene institucije jednog entiteta, odnosno Distrikta Brčko.

Drugo pitanje, znam da je postupak svake istrage na određen način zatvoren do apsolutne tajnosti, pretpostavljam da su i ovi koji se bave istraživanjem kaznenih djela dobrim dijelom zatvoreni za javnost, a onda se nameće meni pitanja iz medijskih događaja, evo zadnja dva mjeseca vezano za gospodina Ganića. Dakle, on nije razlog, on je samo povod da ovo pitam, tvrdi se da on zna i oni koji govore da je nevino uhićen i progonjen i da on zna da je bio isljeđivan, njegov predmet da je bio u Haškom sudu i da je vraćen sa oznakom, već koja to jeste a), b) ili c), da nema elemenata za kazneno gonjenje. Sad mene zanima može li drugi građanin BiH neposredno ili preko nekih institucija saznati je li on bio predmet obrade i u kakvom statusu se nalazi njegova istraga?

I treće pitanje. Može li bilo koji građanin BiH radi sebe i svoje savjesti, da ne bismo sad govorili da postoje dužnosnici, maloprije su spomenuta neka vrlo konkretna imena u pravosudnom sustavu tužitelja i sudaca koji su optuženi, protiv kojih postoje kaznene prijave, pa da ne bi bili u takvim situacijama, ali može li bilo koji građanin obratiti se Tužiteljstvu BiH i tražiti: dajte mi podatak jesam li pod istragom, odnosno dokle ste došli ako je ima? Jer očito je da u ovoj zemlji neki imaju mogućnost da dođu do podataka ko je isljeđivan, ko je optužen, ko će biti optužen, ko će biti uhićen. Je li to posljedica sustava za takvo djelovanje ili je to posljedica curenja informacija? Jer ja sam rekao, i za novine jednom prilikom, ja zaista se divim ljudima koji tako hrabro kažu: ja znam da jeste to bilo na Haškom sudu, da je sud vratio i da to nema elemenata za gonjenje. Kako on to zna, jer ja sam rekao da ja to ni u snu ne mogu saznati ni za sebe ni za bilo koga drugog pripadnika hrvatskog naroda. Odakle ljudima informacije? Evo ja bih zamolio da ta pitanja pokušamo razjasniti danas ovdje.

Hvala.

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVALAČ
DUŠANKA MAJKIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodo predsjedateljice.

Ja sam mislio da ćemo biti zaštićeni u radu na ovoj sjednici jer ja ne znam hoćemo li mi dobiti trovanje od ovog ovakvog zraka kojeg udišemo, pa da ne bi Tužiteljstvo imalo posla kad smo mi u pitanju poslije ovog sastanka. Jer ja stvarno ne znam što je izvor ovakvog neprijatnog i neugodnog mirisa i imam bojažljivost prema tome. I trebali smo prekinuti sjednicu dok ne vidimo o čemu se ... i ne izvjetre ove prostorije,

DUŠANKA MAJKIĆ:
Na koliko vremena?

IVO MIRO JOVIĆ
jer, to je jedno. Ja sam se javio za diskusiju.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo 10 minuta pauze da vidimo o čemu se radi.

/PAUZA/

SULEJMAN TIHIĆ:

Nastavljamo rad. Riječ dajem gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Pred nama danas imamo točku dnevnog reda 'Informaciju o radu Tužiteljstva BiH za 2009. godinu'. Koliko god mi u svojim govorima imali različita promišljanja, ovdje je naprosto činjenično stanje i ova informacija oslikava ono što je trebalo i prikazati, a to je što radi i kako radi Tužiteljstvo. I kad je metodološki u pitanju, ja opet moram se osvrnuti na to i kazati, kao i maloprije za jedno drugo izvješće, da je on napravljen stručno i kako se rade ova izvješća.

A javio sam se reći dvije-tri rečenice usmjerene u onom smislu, jer ovdje sam na neki način vidio ... kroz diskusiju mojih prethodnika, čini mi se, da mi koji dolazimo iz reda hrvatskog naroda možemo biti zadovoljni ukupnim stanjem kad su u pitanju u nesretnom ratu bile žrtve hrvatske nacionalnosti. U toliko navrata upravo s ovog mjesta i na ovom mjestu sam govorio ponašanje i Tužiteljstva, i Tribunala u Hagu, a imamo i corpus delicti od strane prethodne tužiteljice Del Ponte koja sada u objavljivanju, nakon isteka određenog vremena i prava govoriti o predmetima, kaže da je bila primorana brisati iz spisa Tužiteljstva one dijelove koji su se odnosili gdje su žrtve bile hrvatske nacionalnosti. I onda ne čudi da u Hagu nemamo niti jedan slučaj da je čovjek osuđen za zlodjela koja su napravljena a žrtve bili Hrvati.

Slično, ovdje su gospoda iz Tužiteljstva, i prije dvije-tri godine upućivao sam u dva-tri navrata pitanja za određene slučajeve i hoće li se ponoviti praksa koja je, uvjetno rečeno, naslijeđena iz Tribunala iz Haga. Jer treba li dodati, samo ilustracije radi, kada se u svjedoka nađe rečenica, a on potvrdi autentičnost svog rukopisa, ne smijemo imati službeno zarobljenika civila, a tajno ekstremni dio vojnih zarobljenika treba likvidirati, na upit suca čija je ovo rečenica - to je moj rukopis i to sam ja napisao. Prekida se suđenje i onda se daje čovjeku odvjetnik da ne bi u tom trenutku od svjedoka postao optuženik.

Također, za razliku ovo što je rekao uvaženi kolega Rajić, odakle informacije, ja imam pouzdane informacije kao što i vi, gospodo tužitelji, imate o završenim istražnim radnjama kad je u pitanju Uzdol, za druge nemam, gdje su žrtve Hrvati. I već godinu i po dana, i ne vjerujem da će se pokrenuti pitanje sudskog postupka, tužitelj ne poduzima, a radi se o međunarodnom tužitelju, ne poduzima ništa kada je u pitanju ovaj slučaj i slični slučajevi.

Ja sam također postavljao pitanje što se dešava sa ljudima koji uz trud agencija za istrage radom i obradom podataka u Tužiteljstvu i dostavljanje Sudu i Sud donese odluku i ljudi osuđeni trojica po 13 godina i evo od 1. kolovoza 2008. godine i sad na slobodi, a po 13 godina dobili.

Onda postavljam sebi i Vama pitanje koja je tu pozicija Tužiteljstva kada se takvi slučajevi uzvrate na ukupan rad.

Ja sam, evo javio se da reknem nekoliko rečenica i mislim da su tu veliki problemi, nećemo ih na ovoj sjednici riješiti ali ću dignut ruku za; ako dođe do glasovanja uzimanje na znanje ove informacija, mislim da ne treba ni glasovati.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ljubičić Drago. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Tema koja je vezana za Informaciju o radu Tužilaštva a ja ću uz ovu instituciju spomenuti još jednu instituciju koja je usko vezana, a nije danas tema razgovora, je rad i informacija o radu sudova. ..., posebno po pitanju procesuiranja ratnih slučajeva i ratnih dešavanja u BiH je po meni izuzetno ozbiljna tema i izuzetno osjetljiva tema za ovakvu zemlju kao što je BiH zbog svih nesreća koje su se dogodile u tom nesretnom ratu u BiH. I mislim da ovom problemu stvarno treba izuzetno ozbiljno i izuzetno osjetljivo prilaziti.

Iz RS-a dugo vremena dolaze primjedbe sa statističkim pokazateljima, imali smo prilike istina danas samo jedan dio toga da čujemo od gospođe Dušanke Majkić, koji je vrlo teško osporiti. Jedna konstatacija koja je prisutna, posebno u jednom velikom broju ljudi iz RS-a optužbama i presudama u BiH, znači vezano je za Tužilaštvo i za sudove, a ovdje je gospodin Jović spomenuo i Sud u Hagu, uporno se šalje jedna iskrivljena slika o dešavanjima u BiH, a vezana je, ovo sve govorim, opet, vezano je za ta nesretna ratna dešavanja.

Ja nemam namjeru ništa dalje posebno govoriti o ovom izvještaju i ne želim spominjati i otvarati raspravu po bilo kojim podacima, pokazateljima u ovoj informaciji itd., ali ne mogu da ne kažem svoj jedan lični utisak vezano za sve ovo. Evo, ovo je četvrta godina ili treća kad informaciju dobijamo vezano za ovaj rad Tužilaštva BiH. Nažalost, priča svaki puta od informacije do informacije, od godine do godine kada se izjašnjavamo o ovim informacijama je ista. Ona je za mene već postala tužna, da ne govorim nešto drugo o ovim informacijama. Uporno priča i primjedbe dolaze s jedne strane. Nažalost, ovo što vidim u ovim informacijama, opet se vraćam na ove statističke pokazatelje koji govore da se praksa nastavlja i način rada. Po pitanju ovih slučajeva ne vidimo nikakve promjene. I kažem, zato je za mene ova priča od informacije do informacije, od godine do godine tužna i ne znam da li će se promijeniti.

Nemam ništa više da kažem o ovoj informaciji osim ovoga.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Kao da se više niko ne javlja za riječ. Evo, ovdje u međuvremenu se pridružio tužilac Milorad Barašin. Ako želi da eventualno komentariše ili odgovori na neka pitanja, ja bih ga zamolio.

MILORAD BARAŠIN:

Uvaženi predsjedavajući, članovi radnog predsjedništva, uvaženi delegati Doma naroda, ja se izvinjavam što nisam došao na sam početak kad se raspravljalo o našoj tački dnevnog reda, međutim kao tužilac imam i druge obaveze i zbog sarajevske gužve kasnio sam par minuta. Međutim, čuo sam sve i na koji način i kako se raspravljalo o ovoj informaciji vezano za rad Tužilaštva BiH. Ja bih vam imao svašta reći, međutim cijeneći dignitet ovog doma, ljudi koji sjede u njemu i institucija koju ja predstavljam, u kratkim crtama daću vam jedno svoje kratko izlaganje i pokušati odgovoriti koliko mi je to dozvoljeno na neka pitanja i na neke stavove.

Instituciju Tužilaštva BiH, o Sudu neću govoriti, nazivaju nelegitimnom institucijom BiH. Nije tačno. Tužilaštvo BiH je sui generis institucija, osnovana je na osnovu zakona i tako i djeluje i posluje na cijeloj teritoriji BiH. Da li je neko zadovoljan ili nezadovoljan radom Tužilaštva BiH, to je drugo pitanje o kojem se može raspravljati i neka raspravlja tamo gdje mu je mjesto. Tužilaštvo BiH, zna se kad je osnovano, 2003. godine, djeluje u tri odjela, a najveći kamen spoticanja u Tužilaštvu je Odjel za ratne zločine i Posebni odjel za organizovani kriminal.

Kaže se da smo selektivni u procesuiranju pojedinih predmeta. Nije tačno. Mi imamo prioritete i nemoguće je, s obzirom na broj predmeta, od osnivanja pa do danas da riješimo sve predmete koji su formirani, koji se nalaze u Tužilaštvu BiH. Prioritet rada na predmetima je u početku odredio Haški tribunal, a i danas se to radi. To su predmeti 11 bis koji su okončani pred Tužilaštvom i pred Sudom BiH. Zatim 14 predmeta iz kategorije 2 i ti predmeti se privode kraju. Zatim radimo na ostalim predmetima kao što je bosanskohercegovačka javnost obaviještena putem naše web stranice ili putem javnosti. Mi ne vršimo selekciju da li je u pitanju Srbin, Hrvat i Bošnjak. Naši osumnjičeni, naši optuženi i naši presuđeni su i Srbi, i Hrvati, i Bošnjaci, i mi to tako ne gledamo. Onaj ko je činio zločin, on će za to i da odgovara. Onaj ko je učinio organizovani kriminal, on će da odgovara, bez obzira na nacionalnu i vjersku pripadnost. Ovo su predmeti koji ne zastarijevaju. A čak će postojati od nas i određeni prijedlozi za drugu vrstu kriminala da ne zastarijevaju, kao što su zemlje u regionu uradile, kao što je privatizacija i druga problematika.

Samo da, ja se izvinjavam, uzmem bilješke. Delegat Majkić nazvala nas je nelegitimnom institucijom, što nije tačno, to sam objasnio. Zatim, interesuje je predmet *Dobrovoljačka*, *Tuzlanska kolona*, predmet *Dudaković*. Ja kao tužilac vodim istragu sa svojim timom u tom predmetu. Predmet ne stoji u ladici, gospodo. Ali ne može se isforsirano, ishitreno dići protiv nekog optužnica ako nemaš dovoljno dokaza. Nije to samo u ovom predmetu, već i u svim drugim predmetima. Kad se pojavi oslobađajuća presuda, ponovo smo meta napada, kao nesposobni, korumpirani i ostalo sve. Da li iko od vas je postavio pitanje da li je ovo Tužilaštvo išta uradilo, da li smo digli koju optužnica da je presuđeno i da je prošla? Vi to znate da mi jesmo. U pet mjeseci ove godine mi imamo 13 potvrđenih optužnica za ratne zločine i to teške predmete. To niko, ono što je urađeno, neće da sagleda, samo se traže negativnosti i određeni selekcionizam kad je napad na Tužilaštvo BiH u pitanju. Ne odnosi se to na vas sve. Mnogi su

korektni, međutim nekorektnost ja kao glavni tužilac ne mogu prihvatiti od nekog delegata a neka se nađe o kome se radi.

Zatim, spominje se predmet *Tuzlanska kolona*. Vi znate, javnost je obaviještena, šta je bilo s tim predmetom: da je istraga obustavljena, da su uloženi prigovori u tom predmetu dokaznog materijala, zatim izjava svjedoka, to je kao pola ove prostorije, a o prigovoru odlučuje glavni tužilac. Da li Milorad Barašin, koji s obzirom na ostale obaveze, može za mjesec i dva da iščita i da donese valjanu i zakonitu odluku po prigovoru? Nemoguće, jer ima i druge obaveze, ima i drugih predmeta. Predmet je na analizi. Kada se utvrdi da li je sve urađeno ili nije urađeno u skladu sa zakonom, biće donesena odluka glavnog tužioca, biće odlučeno po prigovoru i javnost će biti obaviještena.

Svi predmeti za koje se interesuje poslanik Majkić, od ovog silosa i ostalo, u fazi su istrage i određenih provjera. Zna ona to dobro da se svjedoci saslušavaju, oštećeni se pozivaju, da li u Državnu agenciju za istrage i zaštitu, da li u Tužilaštvo, ali ne može se dići optužnica dok se ne utvrdi da postoji dovoljno dokaza izvan svake razumne sumnje. Pa nismo mi inkvizicija po željama da dižemo optužnice i da ljude procesuiramo i maltretiramo. Ovo je država. Ovo je Tužilaštvo i demokratska institucija, gdje mora biti i naredbi o neprovođenju istrage, naredbi o obustavi istrage i optužnica i presuda, ali ne donosi to samo Milorad i onih 37 tužilaca. Mi tek otkora imamo 37 tužilaca.

Zatim, rad na predmetima ratnih zločina nisu samo radili tužioci Tužilaštva BiH. Vi dobro znate za period od nepunih pet godina koliko smo podigli optužnica, koliko osoba je procesuirano. A šta je bilo za period od rata pa do 2003. godine? Gdje su ti predmeti, ko je radio i da li je uopšte na njima išta radio? Nama se prebacuje da je MUP RS-a podnio, sad ću vam tačno reći koliki broj, prijava protiv 7.500 lica. O tim prijavama, radi čuvanja saradnje sa kolegama iz MUP-a RS-a, ja u ovom trenutku ne želim da pričam. Ali postavljam sebi i vama pitanje da li je validna i kvalitetna prijava, odnosno izvještaj o učinjenom krivičnom djelu, što je prepisano od nekih drugih agencija, sklepano na brzinu u datom političkom trenutku, radi jednodnevne politike i medijskog protežiranja neke osobe koja radi na tim predmetima. Da bi svi ovi predmeti i sve ove prijave bile procesuirane, to je problem: 7.500 lica prijavljenih. Pa, mi smo uradili popis predmeta u BiH. To smo radili dvije godine. I vi znate koliki broj se osoba sumnjiči za predmete ratnih zločina. To znači, bilo bi mnogo hiljada, a znamo da je ispod 8.000 iz svih naroda osoba koje se sumnjiče za predmete ratnih zločina. Nama se pojavljuju dupliranja, tripliranja, zatim i pet puta iste informacije i isti izvještaji dostavljaju se u datom trenutku u jedno tužilaštvo, drugo, treće, četvrto, pa nama. Sve to treba skupiti i raditi na jednom mjestu kao što i radimo, jer potrebna je trijaža.

Zatim riječi, kaže, Ganića neko drugi će završiti, što Tužilaštvo BiH nije. Ovaj predmet, to je vezano za predmet *Dobrovoljačka*, kamen je spoticanja jer se radi o paralelnoj istrazi i dupliranoj istrazi koja se radi u BiH, radi je međunarodni tužilac, i istrazi koja se radi u Republici Srbiji, gdje radi Specijalno tužilaštvo za ratne zločine Republike Srbije. U BiH istraga zna se kada je otvorena a u Srbiji prije par mjeseci, jer im je to bilo potrebno radi određenog stava i radi određenih političkih poena i određenog stava međunarodne zajednice, o čemu ja kao glavni tužilac ne mogu da govorim, jer nisam međunarodni političar, nisam domaći, već samo profesionalno mogu reći. Nama se prebacuje da smo mi dali određene podatke gospodinu Ganiću. Pa taj predmet od '95. godine hodao od Kantonalnog tužilaštva prema Haškom tribunalu i dobio je ocjenu B, a vi dobro znate šta znači ocjena B, da nema dovoljno dokaza, da predmet

treba istraživati i predmet se istražuje. Ali se istražuje događaj koji se desio, a zločin u tom događaju niko ne spori, dokazaće se. A Milorad, kao što se ovdje meni nastoji staviti u usta da sam rekao da ću do juna ove godine dići optužnicu, nije tačno, to mediji isforsiraju poslije mog boravka i sukobima s predstavnicima mog naroda na amsterdamskom aerodromu. Međutim, to su neke druge igre, to je neki drugi par opanaka. Ali ja to ne dozvoljavam jer ja sam profesionalac i radim svoj posao, bez obzira na nacionalnu pripadnost, jer svi smo mi bez obzira na boju, vjeru i naciju jednaki pred zakonima ove države.

Zatim, na ovo pitanje gospodina Rajića mislim da sam odgovorio ... On je rekao nejednake startne pozicije, jednakost građana u podnošenju prijave i kako se pokreće. Zakonom o krivičnom postupku BiH i ostalim krivičnim zakonima, izvještaj o učinjenom krivičnom djelu podnose državne agencije. Međutim, određeni događaj može prijaviti i građanin ako za to već postoje određeni izvještaji policijskih agencija, određeni obavještajni podaci. Formira se da li KTA spis ili KT spis, sa poznatim ili nepoznatim učiniocem, i taj se predmet istražuje. Ništa mi ne krijemo. Sve je kod nas evidentirano u našim bazama podataka i u našim spisima za svaki događaj koji se desio u ratnom periodu a koji se desi iz naše nadležnosti danas na teritoriji BiH.

Zatim, itneresovali ste se kako i na koji način doći do ove informacije: Da li se protiv vas otvorila istraga, da li se vodi određeni krivični postupak? Zakon o pristupu informacija, član 15. je jasan. Vi se obratite našem uredu sa vašim zahtjevom, dobijete informaciju što vam mi u tom trenutku možemo reći i napisati. Mi smo transparentni u svom radu. Ako je nešto tajno, to ne ide u javnost, ne može dobiti niko.

Zatim, delegat Ljubičić nije želio da komentariše Izvještaj, on smatra da je u posljednjih pet godina izvještaj isti. Izvještaj nije isti. Prošle godine Odjel za ratne zločine podigao je samo 15 optužnica, a ove godine do 1.5. digao je 13 a do odmora biće ih još i do kraja godine.

Što se tiče ove informacije, po mom viđenju, rad Tužilaštva BiH je zakonit i ide u skladu i tendenciji većeg broja riješenosti predmeta. U skladu sa Državnom strategijom za rad na predmetima ratnih zločina izvršen je popis i inventura svih predmeta. Mi sve držimo pod kontrolom. U ovom trenutku rad na ovim predmetima počinju da rade kantonalna i okružna tužilaštva na cijeloj teritoriji BiH, ali pod kontrolom Suda BiH. Jer, za prosljeđivanje predmeta nižim entitetskim, okružnim i kantonalnim tužilaštvima postoje određeni kriteriji i mi te kriterije moramo ispoštovati. I naš je stav, po tim kriterijima, samo da komplikovane i složene predmete radi Tužilaštvo BiH, a manje složene predmete da rade niža tužilaštva i niži sudovi, ali pod našom kontrolom.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Evo gospođa Majkić želi da govori.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nisam imala namjeru, ali kad institucija jedna koja sebe naziva legitimnom i izađe za govornicu u Parlamentu i ovako nas išamara, proglasi nas nekim delegatima, onda, gospodine Barašin, nismo neki, mi smo ovdje izabrani, izabrani da štitimo, svako od nas, narod kome pripada.

Dakle, ja Vas molim da ubuduće, kad se obraćate s ove govornice, to činite sa više poštovanja. Politički govori koje ste nam održali ovdje da se vrši medijsko protežiranje određenih osoba?! Ja Vas molim da zakažete konferenciju ili pres neki, pa sve što imate da kažete, ali Parlament nije mjesto gdje se na taj način govori. Strašno mi je bilo što ste ustvari poruku koju ste na kraju iznijeli - ja mislim da dobro radim, a to šta vi mislite baš me briga. E vidite, moj zadatak i svih ljudi ovdje koji sjede je da mjerimo sve pa i Vas. Vama se može ne dopasti šta mi kažemo, možete da smatrate da nismo u pravu, ali da nas ubijedite u to se čini snagom argumenata. Vaš argument da za *Dobrovoljačku* još uvijek nemate dovoljno dokaza da biste podigli optužnicu, čuvam se da ne kažem pretešku riječ. I najmanji bi problem bio kad bih samo ja tako mislila. Završili bismo ovaj posao za tren oka. Vaš podsmješljiv i omalovažavajući ton, to se nije desilo za ovo vrijeme otkada sam ja, šest godina, u Parlamentu, još nisam imala takav slučaj.

Dakle, ja vas molim, kad ubuduće razgovarate i govorite ovdje, budite korektni i poštenu prema svima nama.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Evo gospodin Barašin želi vjerovatno repliku, pa onda gospodin Božo i Drago.

MILORAD BARAŠIN:

Uvaženi delegati, samo ću kratko replicirati delegatu, gospođi Majkić. Ja nikoga ovdje nisam omalovažavao, nikom se nisam podsmjehivao, niti imam kome da se pravdam za šta. Ja radim onako profesionalno kako mislim i znam i umijem. A o mojim rezultatima rada neko drugi daje ocjene. A ova retorika? Ja ne želim s političarima da idem u sukob, samo s kolegama braniocima kad se nađem pred sudnicom, međutim ja sam na ovakav način kao glavni tužilac izazvan da moram da odgovorim. Ja sam podnio Informaciju o radu Tužilaštva koja mislim da je korektna, profesionalna i stručna. Ni jedan podatak nije skriven, niti prenaplašen. Iznio sam stvarno stanje što se tiče rada Tužilaštva BiH. Kome se to ne sviđa, gospodo, ima pravo i na drugo mišljenje. Ja to dozvoljavam, jer ja sam čovjek koji je demokrata, ali ne dozvoljavam nikakve pritiske što se tiče mene i na moj rad, jer mi smo tužiocima profesionalci i tako se ponašamo, a pritisaka je sve više i više. I ovaj nastup gospođe Majkić ja smatram pritiskom za podizanje isforsiranih optužnica. A ako neko smatra da može da bolje to radi i čini, konkursi su javni, pa neka se prijavi i neka radi tužilački posao i neka vidi da taj hljeb nije lako jesti.

Hvala vam, neću se više javljati za riječ.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Javio se gospodin Božo Ljubić. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Dakle, mi izgleda ovdje zaboravljamo što je naša uloga danas ovdje u Parlamentu. Mi smo od našega povjerenstva dobili zaključke da se ova informacija prima na znanje. A Tužilaštvo, mi možemo, naravno, mi smo slobodni iznositi ovdje svoje mišljenje i niko zbog toga ne može odgovarati. Međutim, sporiti legalnost i legitimnost zapravo je ovdje apsolutno apsurdno. Mislim da je Tužilaštvo legitimno i legalno koliko bilo koja institucija BiH, pa i ovaj naš dom. S druge strane, Tužilaštvo podnosi izvješće sasvim drugoj instituciji i oni će ocjenjivati, dakle taj meritum stvari, to je, koliko ja znam, Visoko sudsko i tužilačko vijeće. A činjenica, damo i gospodo iz Kolegija, da vi sami ne sporite ni legalnost ni legitimnost Tužiteljstva, jer sama činjenica da ste nam predložili da uključimo ovu točku u dnevni red. Dakle, vi ste sami eksplicitno dakle svojim aktom to priznali. I sada sporiti ovdje, zapravo je na neki način dezavuiranje vlastite pozicije. A naravno, ni na koji način ne želim ja ... rad ni Tužiteljstva ni tužilaca. Naša uloga, u najmanju ruku, kao političkih osoba je da osiguramo klimu da suci i tužitelji mogu prakticirati svoju stručnost i nezavisnost, dakle političku klimu, da osiguramo takve zakone kao što je bio pokušaj jutros, dakle prije podne kada je bila izmjena i dopuna Zakona o polaganju pravosudnog ispita, da Tužiteljstvu i sudovima stavimo na raspolaganje najbolje kadrove, a ne, da tako kažem, polupriučene, kao što sada izgleda imamo problem sa ovim novim reformiranim, da tako kažem, visokim obrazovanjem. I to je to. Dakle, ja ne vidim razloga da danas mi vodimo neke druge polemike, osim da primimo ovo k znanju.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala.
Gosodn Drago Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem.

Žao mi je stvarno što se i drugi put javljam i žao mi je što na ovakav način razgovaramo i uopšte komuniciramo. Ali, ipak, ne mogu da prećutim neke stvari.

Gospodine Barašin, bez obzira koliko se Vi trudili sa Vašom diskusijom i obrazlaganjem rada Vašeg i Tužilaštva kome Vi predsjedavate, govorim u svoje lično ime, niste me ubijedili, niste me ubijedili sa svojom pričom u ispravnost svega onoga o čemu ste govorili. Niste uspjeli sa svojom pričom da promijenite moj stav i moje konstatacije koje sam dijelom samo rekao kada je u pitanju rad Tužilaštva i ova informacija. Niste uspjeli.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Zaključujem raspravu pošto se više niko ne javlja za riječ.

Glasamo o Informaciji o radu Tužilaštva.

Ko je „za“ da se Informacija o radu Tužilaštva BiH primi k znanju? To je osam, je li tako.

Ko je „protiv“? Četiri „protiv“.

Nemamo entitetsku većinu.

Postupak usaglašavanja.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Primamo k znanju.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Mi smo je već čuli ali eto i o takvim situacijama glasamo ...

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Primamo k znanju, ne glasujemo.

BOŽO LJUBIĆ:

Svačiji je osobni osjećaj da li je primio k znanju ili nije.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Ma vidite, mi smo i do sada kada smo imali slične informacije i izvještaje glasali da li primamo ili ne primamo k znanju itd. Zbog toga sam i sada stavio to, iako može se i o ovome razgovarati i razmatrati da li o takvim situacijama treba glasati. Ali do sada smo tako glasali. Mi smo primili k znanju, bez obzira da li imalo ili nemalo entitetsku većinu, ali dobro.

Branko Zrno i Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ:

Ja imam pitanje poslovnčke naravi za Vas u Kolegiju. Tamo vas je dvoje pravnika, a ima i ovdje. Dajte mi razriješite jedanput to pitanje. Ja mislim da je nepotrebno bilo svaki put do sada glasovanje o nečemu što se prima k znanju. Dakle, gdje god mi ne donosimo odluku, ne treba ni glasovati. Dajte vi to račistite najprije u Kolegiju, pa ćemo onda mi znati ovdje gdje smo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Komisija je primila, gospodine predsjedavajući, k znanju. Vi se sjećate, na jednoj od prethodnih sjednica kolega Ivanić i ja smo baš oko ovoga imali diskusiju. Ja isto držim da ono što primamo k znanju, jednostavno na kraju samo konstatiramo. Znači, da nema potrebe izjašnjavati se o tomu jesmo li primili k znanju, ako smo ovdje. Jedino, ako smo začepili uši, neko može kazati ja nisam slušao, nisam sudjelovao, nisam ništa čuo, vidio. Prema tomu, ja se izuzimam od prihvatanja k znaju. Svi mi ovdje koji smo bili, jesmo li mi fizički nazočili u cijelom ovom procesu, znači mi smo, htjeli ili ne, čuli sve, mi smo primili k znanju, jer mi time ne iskazujemo stav je li prihvaćamo ili ne prihvaćamo ovu informaciju. Da je to izvješće, onda je druga stvar. Ne znam, stvarno, ovo jednom, a vjerujem da će ovo novi poslovnik razriješiti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Ilija Filipović javio se za riječ.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo ja kratko. Dakle, mi smo ušli u jedno apsurdno stanje, u jednu apsurdnu raspravu, u jedan trenutak koji nam je uzeo, ne znam, sat vremena smo mi ovdje pričali, nisam mjerio vrijeme, o ovoj informaciji, sudjelovali u raspravi gotovo svi i, na kraju, mi sad ne znamo kako ćemo postupiti. To je poslovnčka rupa. Mi nemamo Poslovnikom definirano pitanje glasujemo li ili ne glasujemo kad nešto primamo k znanju. Ali imamo nešto drugo regulirano. Regulirano: ovo je obvezna točka dnevnog reda. Mi smo je kao Kolegij morali uvrstiti u dnevni red. Ako je primamo k znanju, onda se po Poslovniku moramo izjasniti o toj točki dnevnog reda. Ona je obvezna. Prošla je Povjerenstvo. To je jedna stvar.

A apsurd je zašto? Zbog toga što smo mi svi sad svim svojim bićem sudjelovali u ovoj raspravi, što smo mi iznijeli svoja stajališta, što mi možemo imati vlastiti osjećaj ovakav ili onakav. Dakle, u sebi reći - ovo primam tako s rezervom, nisam baš oduševljen; ali ne mogu reći da ne primam k znanju nešto što sam slušao sat vremena ovdje, sjedio. Poslovnički to nismo regulirali. Mi moramo ponoviti drugi krug ako hoćemo izaći iz ove situacije sukladno našem Poslovniku.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, evo mi smo ovdje pokušavali da se usaglasimo. Nema mogućnosti da se usaglasimo.

Idemo u drugi krug glasanja.

Ko je „za“ da se primi k znanju? Osam, jel tako, koliko ja vidim.

„Protiv“? Imamo četiri.

Mogu da konstatujem da je osam delegata primilo k znanju, a četiri nisu.

Prelazimo na 17. tačku dnevnog reda:

Ad. 17. Imenovanje pet članova Nezavisne komisije za praćenje uslova boravka u zavodima, postupanje i poštivanje ljudskih prava lica nad kojima se izvršavaju krivične sankcije i druge mjere koje je izrekao u krivičnom postupku Sud BiH, strani sudovi za djela predviđena Krivičnim zakonom BiH ili međunarodnim ugovorom, čiji je potpisnik BiH, ili drugi sud u skladu sa zakonom BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Privremena komisija nam je dostavila prijedlog jedinstvene liste od pet kandidata. To su: Mile Lasić, Semiha Borovac, Predrag Crnogorac, Damir Čačković, Milana Škipina. Uz prijedlog jedinstvene liste dobili ste biografije svih pet kandidata. Predstavnički dom imenovao je navedene kandidate.

Otvaram raspravu. Da li se ko javlja za riječ?

Božo Rajić se javio za riječ. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja moram nastaviti tamo gdje sam stao na prošloj sjednici kad smo govorili o ovoj tački dnevnog reda. Postavio sam pitanje ali nisam dobio odgovor, pa ću ga prije izjašnjavanja opet postaviti. Ima li pravo zastupnik u ovome domu dobiti na uvid tabele o bodovanju kandidata koje predlažete danas da ih izglasujemo u ovo povjerenstvo? Jer ja, bez imalo rezerve, izražavam apsolutno nepovjerenje u objektivnost pri bodovanju kandidata koji su ovdje predloženi. I to je razlog zašto ću ja, vjerovatno i kolega Ljubić, glasovati protiv ovoga prijedloga jer smatramo da je on pristrasnim ... formiranjem ove komisije koja je vršila bodovanje, pristrasnim bodovanjem isforsirao kandidate koji nisu najbolji.

Prema tome, želim dobiti odgovor ako je moguće: Imam li pravo prije izjašnjavanja dobiti na uvid kako su članovi ovog povjerenstva bodovali kandidate?

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja sam na prošloj sjednici, evo sada ću to ponoviti, kao član Privremene komisije koja je provela kompletnu proceduru izbora kandidata u ovu komisiju koja će vršiti praćenje, Nezavisnu komisiju za praćenje uslova boravka u zavodima, postupanje i poštovanje ljudskih prava lica nad kojima se izvršavaju krivične sankcije, shodno članu 41.a) Zakona o izmjenama i dopunama Zakona BiH o izvršenju krivičnih sankcija pritvora i drugih mjera, počev od samog početka, znači od prve sjednice kada smo izvršili izbor rukovodstva ove komisije, kada smo usvojili Poslovnik o radu, kada smo raspisali javni konkurs za prijavu kandidata do okončanja kompletnog postupka u smislu izbora, odnosno bodovanja kandidata, postoje pisani tragovi o svim radnjama koje su provedene. Ovdje ponovo pred ovim domom odgovorno tvrdim da smo u potpunosti ispoštovali sve pravne akte, da smo u skladu sa zakonima, u skladu sa međunarodnim propisima, koji se tiču ove oblasti, odgovorno proveli proceduru izbora kandidata i da su kandidati, ovih pet kandidata koji su predloženi, imali najbolje uslove, da postoje liste bodovanja po svim kriterijima koje su bodovani, da smo izvršili intervju sa svim kandidatima, da smo proveli proceduru njihovog ispitivanja poznavanja oblasti koje se tiču ovog dijela.

Tako da, evo na kraju, ponovo tvrdim i predlažem ovom domu da u skladu sa svojim nadležnostima usvoji ovaj izvještaj. Izvještaj je korektan, ova komisija je provela proceduru shodno onome što nam je i bio zadatak. Najbolji kandidati su izabrani. Prošli put smo imali primjedbu, čuli određene primjedbe predstavnika hrvatskog naroda. Ja odgovorno tvrdim da je kandidat Lasić Mile imao daleko najbolje uslove, daleko najveće znanje iz ove oblasti, i to je isključivi i jedini razlog zbog koga smo kao komisija ga i bodovali sa ovoliko bodova, evo 385 koliko vidite na ovoj listi.

Dakle, evo još jednom, samo da zaključim, kompletna procedura je provedena u skladu sa aktima, provedena u skladu sa zakonskim propisima, od momenta objavljivanja oglasa do zaključenja liste. Mislim da je ovo u potpunosti okončano i završeno u skladu sa propisima, tako da u skladu sa odlukom Predstavničkog doma predlažem ovom domu da i mi donesemo odluku i da usvojimo ovaj izvještaj Privremene komisije kako ste dobili u pisanom obliku.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo gospodinu Koprivici.
Božo Ljubić se javio.

BOŽO LJUBIĆ:

Gledajte, gospodine Koprivica, Vi nama ovdje pledirate da Vam vjerujemo na časnu riječ, a gospodin Božo Rajić je govorio da li ima pravo dobiti na uvid kako su se opredjeljivali glede pojedinačnih kandidata svaki od članova ove komisije. Vi to niste eksplicitno odgovorili. Rekli ste da to ima negdje. Ja pretpostavljam da ima.

S druge strane, isto tako Vi imate pravo tvrditi da ste Vi tu predložili kandidate sa najviše bodova koji ste im vi kao povjerenstvo, odnosno komisija, dali, ali nemate pravo tvrditi da su to najbolji kandidati, jer Vi prvi niste kompetentni vjerojatno da ocijenite Miru Lasića, jer je on možda kompetentiji u tom meritumu od Vas, a od mene pogotovo jer ja nisam pravnik uopće ili od nekog drugog člana ove komisije koji to nije.

Ali o čemu se radi ovdje? Ovdje se radi o jednoj pojavi koja nije pojedinačan slučaj, koja tri godine traje. Kada je god koje imenovanje koje za sobom nosi bilo kakvu težinu članovi komisije su bili, što se tiče predstavnika hrvatskog naroda, samo iz jedne stranke, iako druga stranka, kojom ja predsjedavam, nosi za sobom praktički skoro polovicu legitimiteta hrvatskog biračkog tijela. O tome se radi. Radi se o tome da ovdje imam pravo sumnjati da se radi inženjering prilikom formiranja komisije. A onda dalje sve što se dešava u toj komisiji ne može imati, da tako kažem, moje povjerenje da je rađeno sukladno objektivnim kriterijima. Vi nemate pravo, Vi imate čak mogućnost pogriješiti nenamjerno. Nemate pravo reći da su imenovani najbolji kandidati. Prema tome, jasno je nama da treba ova institucija. Jasno je, dakle da je složna parlamentarna većina da je imenuje ovdje, ali ne možete me uvjeriti da ja glasujem za.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Da li se još neko javlja za riječ?

BOŽO RAJIĆ:

... samo nisam htio pometati, ako mogu?

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Replika, Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

I prošli put sam ja morao polemizirati bez potrebe sa gospodinom Koprivicom. On to doživljava osobno. Dakle, ja nemam ništa protiv rada gospodina Koprivice kao predsjedatelja toga povjerenstva ili člana, sasvim svejedno u kojoj ulozi je bio, niti ja izražavam sumnju u njegov osobni doprinos ovome što ja smatram potpuno neprihvatljivim. Ali je besmisleno da vi nas uvjeravate, kako reče gospodin Ljubić, dajete časnu riječ. Vi ste bili dužni, ja više neću pitati Kolegij, koji vrlo mudro odšuti pitanja na koja ne želi dati odgovor, neću vas pitati više to, vi ste bili dužni u ovom izvješću dati sve priloge po kojima ste bodovali kandidate da mi vidimo kako se došlo do bodova. A onda bismo argumentima razgovarali jeste li vi bili objektivni ili niste. Dakle, možda je ovo što Vi govorite i puno bolje urađeno nego što Vi to meni predstavljate, ali ja imam pravo dobiti materijalne dokaze za to da vidim što ste vi uradili. I to ne sad, nego to inzistiram ubuduće u svakom slučaju kad se radi o tzv. intervjuu, jer ja dobro znam što u ovoj zemlji i svakoj našoj susjednoj zemlji znači intervju. To je postupak eliminacije nepoćudnih. Ne trebate mene uvjeravati u to. Ja imam 67 godina i imam 50 godina radnog staža. I nemojte me uvjeravati u to da ste vi to radili po savjesti i pošteno. Radili ste da eliminirate one koje ne želite

i da ubacite baš one koje hoćete. Možda u ovom slučaju nije tako, ali je to princip. Zato postoji intervju.

Zato vas molim, prestanite nas uvjeravati bilo kojim riječima, dajte nam argument koji će pokazati da ste vi kandidatima koji su diplomirani pravnici, dvojica, da ste jednom dali 5 bodova manje ili više pa da mogu to procijeniti ili ste možda dali 150 jednom bodova više. Dajte nam kompletan materijal, u protivnom ja ću se prema njemu odnositi kao prema materijalu koji predstavlja podvalu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ću upravo započeti tamo gdje je uvaženi kolega Rajić stao. On ima pravo da se odnosi prema materijalu, informaciji kako on hoće. Ali ja ne dozvoljavam da se sumnja u moj dignitet. I ovo je vrlo nekorektno – ne biti upućen u posao, a ljude kritizirati i javno na ovakav način iznositi ovakve sumnje. Davno je bio ožujak kada su svi kandidati informirani sa ovim istim izvješćem. Svaki od njih je imao pravo uvida da li je ovo povjerenstvo radilo kako treba i po Poslovniku kojeg smo mi usvojili. Mislim da nije korektno, poglavito ne i s ovog drugog aspekta. Ja sam nedavno bio ... ovog povjerenstva, a predsjedatelj Povjerenstva za izbor u Agenciju za visoko obrazovanje bio je gospodin Martin Raguž, ja mislim zamjenik gospodina Ljubića. I dokle ćemo, mislim, na takav način raspravljati ovdje, s nekorektnim i nepoštenim pristupom. Ovo je politiziranje bez potrebe, a kandidat ... onaj ko je pristupio, ja bih sad zapao u drugu krajnost da reknem da smo bili izuzetno kompetentni kad je gospodin, na kojeg Vi aludirate, govorio, izuzetno, jer nije ništa rekao.

Toliko.

BOŽO RAJIĆ:

Predsjedavajući, replika.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ

/mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ:

Mikrofon samo pritisnite. Molim Vas mikrofon.

BOŽO RAJIĆ:

... osim u jednom. Ja Vas osobno nisam optužio nego sam optužio metod rada. I sada kažem da u njega ne vjerujem. Vi ste za mene pošten čovjek i korektno ste radili svoj posao onda kada mi date dokaz da ja to vidim da to tako jeste. Na riječ mogu Vam vjerovati ali ne moram i neću.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ:

Dakle, spomenuto je moje ime, spomenuto u kontekstu jednog drugog, da tako kažem, natječaja gdje je bio moj zamjenik Martin Raguž. Nemojte misliti da ja nisam bio upoznat s tim. Gospodin Raguž je korektno sa mnom politički, dakle, kao s predsjednikom svoje stranke razgovarao o tome. Međutim, gospodine Joviću, ali ovo je sad naša unutar hrvatska stvar ali ću reći ovdje pred svima, nije nikakva tajna, ja osobno se odnosim prema političkim pitanjima od nacionalnog interesa na malo drugačiji način nego što se odnosite Vi. Dakle, i ja sam rekao tada gospodinu Ragužu, svome zamjeniku, ako je rektor sveučilišta jedan od kandidata, sveučilišta na kojem sam ja profesor, ja ne bih bio kredibilan čovjek kada bih ja bio protiv njega, bez obzira što se ja ne slažem s njegovim političkim stavovima. Dakle, radilo se o gospodinu Majstoroviću, dakle kojega je Martin Raguž podržao, ali ga je podržao i uz moju saglasnost, zato što se radi o rektoru sveučilišta koji da nije kompetentan ne bi postao rektor sveučilišta; ako može biti rektor sveučilišta, onda može biti i član komisije itd., itd. Ali ja ne vidim sa druge strane, sa druge hrvatske politike BiH isti odnos, isti odnos odgovornosti i korektnosti. Toliko o tome.

A ovdje ne bih ulazio, jer nismo ulazili ni u kakve pojedinačne, nismo pominjali nikakve kandidate druge, ja sam samo spomenuo gospodina Miru Lasića koji je moj susjed, kojega vidam najmanje jedanput tjedno u crkvi na nedjeljnoj misi, kojega izuzetno cijenim i smatram sigurno da ni jedan od vas članova ove komisije nije dovoljno kompetentan da ocjenjuje njegovu kompetenciju. Ali ovdje se radi o principu, dakle radi se o principu da se za bilo koje iole važnije imenovanje predlažu članovi samo jedne stranke ispred hrvatskog naroda.

Toliko o tome.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Upravo, Vi ste ponovili, gospodine Ljubiću, sve što sam rekao i tvrdnja je znači točna. Ja sam samo rekao da smo prije ovog ovakvog usvajanja izvješća imali jedno izvješće u kojem je bilo drugo povjerenstvo i gdje predsjednik tog povjerenstva je bio iz Vaše stranke. Tako da se ne može reći, u onom dijelu, i nemamo uopće potrebe jer to dvoje nije uopće povezano između ove

točke i onoga što se želi kazati da neki tamo drugi ljudi odlučuju. To je bio moj naglasak. Znači, samo smo imali, prethodno izvješće je bio predsjedatelj tog povjerenstva iz Vaše stranke.

Drugo što želim reći, znači puna tri mjeseca onaj tko je pristupio i podnio zahtjev na ovaj natječaj imao je pravo uvidjeti ovo i ne bi bilo potrebe ovoj polemici.

BOŽO RAJIĆ:

Opet mi niko nije odgovorio imam li pravo ja vidjeti materijale.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, evo zaključujemo više raspravu, bilo je prilike da svi iznesemo svoja mišljenja.

Glasamo o prijedlogu liste.

Ko je „za“ ovu listu?

Ko je „protiv“?

Uz dva glasa „protiv“ i jedan „suzdržan“, konstatujem da smo usvojili ovu listu kandidata za članove Nezavisne komisije.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda:

Ad. 18. Imenovanje vršioca dužnosti direktora Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije

SULEJMAN TIHIĆ:

Na prošloj sjednici Doma naroda na dnevni red uvrštena je tačka pod nazivom 'Imenovanje vršioca dužnosti direktora Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije'.

Delegat Branko Zrno predložio je usvajanje sljedećeg zaključka:

'Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH zadužuje zamjenika ministra sigurnosti Miju Krešića da obavlja dužnost vršioca dužnosti direktora Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije do izbora direktora na osnovu Zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije'.

Nakon rasprave na zahtjev delegata Bože Rajića i Bože Ljubića, Dom naroda je skinuo s dnevnog reda navedenu tačku. Predstavnički dom usvojio je isti zaključak, imenovao Miju Krešića za vršioca dužnosti direktora Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije.

Otvaram raspravu.

Božo Ljubić se javio za riječ. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

S obzirom da je ova točka također problematizirana s naše strane, od mene i gospodina Bože Rajića na prošlom zasjedanju, ja ću samo reći ovdje par riječi.

Svjesni smo činjenice da je ova agencija potrebna i da je potrebno da ona postane operativna, s druge strane isto tako ja izražavam kritiku onima svima koji su trebali do dana današnjega imenovati, da tako kažem, stalne upravne strukture te agencije, a ne dovoditi sve nas u cajtnot sada da pod pritiskom zahtjeva EU imenujemo vršitelja dužnosti. Međutim, iz istih razloga zato što je to kadrovsko pitanje apsolutno predloženo bez ikakve konsultacije sa predstavnicima evo moje stranke koja, opet kažem, baštini skoro polovicu legitimiteta hrvatskog biračkog tijela, mi danas, ja i gospodin Božo Rajić nećemo podržati ovo imenovanje, iako smo svjesni da će biti naravno potrebite većine za njegovo imenovanje i ne sporeći da ta agencija treba biti operativna i ne sporeći u ovom momentu osobu zapravo koja je tu predložena ni na koji način, dakle njegovu kompetenciju i sve ostalo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako se više niko ne javlja za riječ, stavljam ovaj zaključak na glasanje.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Uz tri glasa „suzdržan“, konstatujem da smo usvojili ovaj zaključak.

Prelazimo na 19. tačku dnevnoga rada:

Ad. 19. Utvrđivanje smjernica za djelovanje privremenih delegacija koje, u ime Bosne i Hercegovine, učestvuju na međunarodnim skupovima – predlagač: delegat Slobodan Šaraba

SULEJMAN TIHIĆ:

Prije rasprave želim da dam nekoliko uvodnih napomena. Delegat Slobodan Šaraba je 9.4.2010. godine uputio Domu naroda zahtjev za razmatranje navedene tačke na sjednici Doma naroda. Kolegij Doma naroda je na 42. sjednici, održanoj 28.5.2010. godine, razmotrio ovaj zahtjev i odlučio da ga proslijedi Komisiji za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije kao nadležnoj komisiji.

Dobili ste Mišljenje Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije koja predlaže Domu usvajanje sljedećeg zaključka:

'Do regulisanja pitanja formiranja rada i nastupa privremenih delegacija Parlamentarne skupštine BiH u poslovnica oba doma, delegacije imaju obavezu da održe sastanak kad god je

potrebno da se usaglasi zajednički način djelovanja o pitanjima koja su na dnevnom redu međunarodnog skupa'.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg ove komisije, gospodinu doktoru Boži Ljubiću ako ima potrebe.

BOŽO LJUBIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Dovoljno. Hvala.

Riječ dajem predlagачu Slobodanu Šarabi.

SLOBODAN ŠARABA

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Nema potrebe. Otvaram raspravu.

Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Žao mi je što nisam bila na sjednici ove komisije zato što je napravljen jedan previd koji je mogao da bude rješenje, ali evo još uvijek nije kasno. Dakle, ova komisija u svom zapisniku kaže: 'Do regulisanja pitanja formiranja rada i nastupa privremenih delegacija Parlamentarne skupštine...'

Ja vas podsjećam da je ovaj saziv Parlamentarne skupštine neposredno od 2006. godine, dakle neposredno kad smo zasjeli ovdje, usvojio dokument koji se zove Pravilnik o međunarodnim aktivnostima Parlamentarne skupštine BiH. U tom Pravilniku, u članu 10. tačno stoji da svaka delegacija ima šefa koji je odgovoran za rad delegacije i stručno i kvalitetno pripremanje njenog rada te podnošenje izvještaja nakon završetka posjete. Delegacija prije učešća na sastanku usvaja teze za razgovore i dogovara zajednički nastup u pripremi za vrijeme službene posjete i drugih sastanaka itd.

Dakle, mnogo toga je regulisano, možda baš ne precizno sve, jer pitanje je da li bi ovaj slučaj koji je gospodin Šaraba, zbog čega je inicirano sve ovo, da li bi uopšte mogao da se previdi. Situacija oko toga šta je bila tema skupa nije bila sporna. Šta je bilo sporno? Da se kaže da delegacija, ako ... ne glasaju svi članovi, ne može da potpisuje dokument ... koji potpisuju zemlje koje nisu priznate od strane BiH.

Dakle, i da smo imali tu uređenu materiju, ne vjerujem da bi taj član bio. Zato ja predlažem, da bismo prevazišli ovu situaciju, da se ponovo vrati ovoj komisiji i da pogleda ovaj

član 10., dopuni ga ukoliko još nešto treba i da nakon toga prihvatimo dopunu ovoga Pravilnika o međunarodnim odnosima i imaćemo rješenje.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još ko javlja za riječ?

Ako se niko ne javlja za riječ, možemo glasati ili? Imamo prijedlog Komisije, imamo prijedlog gospođe Majkić. Prvo bi trebali glasati o prijedlogu gospođe Majkić, je li tako?

Ali evo, gospodin Hazim Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

.../nije uključen mikrofoni/... da usvojimo istovjetan tekst kao i Predstavnički dom, on je u ovom pravcu, a da usvojimo i ovo šta kolegica Majkić kaže i da damo nalog nadležnom tijelu da još proširi, dopuni akt koji se tiče naših međunarodnih aktivnosti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo, koliko vidim, i gospođa Majkić se slaže, usvajamo i jedno i drugo, i ovaj zaključak koji je usvojio Zastupnički dom i ovo što je predložila gospođa Majkić da se naloži Komisiji da ovo pitanje doradi.

Ko je „za“?

Jednoglasno, konstatujem da smo usvojili oba zaključka.

Prelazimo na 20. tačku dnevnoga reda:

Ad. 20. Prijedlog za imenovanje članova iz Doma naroda u Interresornu radnu grupu koja bi radila na izmjeni (akt Ministarstva pravde BiH):

- **Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH**
- **Zakona o Vijeću ministara BiH**
- **Zakona o državnoj službi u institucijama BiH**
- **Zakona o reviziji institucija BiH**
- **Zakona o upravi**
- **Zakona o javnim nabavkama BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Ministarstvo pravde dostavilo nam je 8. 6. 2010. godine Prijedlog za imenovanje članova u Interresornu radnu grupu koja bi radila na izmjeni navedenih zakona.

Predstavnički dom je na prijedlog Kolegija Predstavničkog doma podijelio ove zakone u tri grupe i imenovao Velimira Jukića za člana u Interresornu grupu koja bi radila na izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH i Zakona o Vijeću ministara; Željka

Kuzmanovića za izmjenu Zakona o državnoj službi u institucijama BiH i Zakona o upravi; Sadika Bahtića na izmeni Zakona o reviziji institucija BiH i Zakona o javnim nabavkama.

Kolegij Doma predlaže Almu Čolo za člana Interresorne radne grupe koja bi radila na izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH i Zakona o Vijeću ministara; Ivu Miru Jovića na izmjeni Zakona o državnoj službi u institucijama BiH i Zakona o upravi i Zorana Koprivicu na izmjeni Zakona o reviziji institucija BiH i Zakona o javnim nabavkama.

Otvaram raspravu. Javlja li se ko za riječ?

Možemo li glasati?

Ko je „za“?

Da li ima ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Konstatujem da smo usvojili i izabrali ove članove radnih grupa.

Tačka 21.

Ad. 21. Davanje suglasnosti za otkazivanje Evropske konvencije o zaštiti arheološke baštine, usvojene u Londonu 6. 5. 1969.

SULEJMAN TIHIĆ:

Prvo ćemo otkazivanje pa ćemo onda ostalo zajedno glasati, u jednom krugu.

Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Predstavnički dom dao je suglasnost za otkazivanje Evropske konvencije.

Gospodin Božo Ljubić ... Nema potrebe. Niko se ne javlja za riječ.

Glasamo prvo o davanju suglasnosti za otkazivanje ove konvencije.

Ko je „za“?

Jednoglasno.

E sada predlažem da sve ove druge suglasnosti jednim glasanjem riješimo. Na dnevnom redu današnje sjednice ostalo je devet tačaka, to su:

Ad. 22. – 30. Davanje suglasnosti za ratifikaciju sporazuma, ugovora, protokola i Evropske povelje.

SULEJMAN TIHIĆ:

Predlažem da objedinimo raspravu o davanju suglasnosti za ratifikaciju sporazuma i ugovora po tačkama od 21. do 30. dnevnog reda te objedinimo izjašnjavanje o ratifikaciji sporazuma, ugovora, protokola i Evropske povelje.

Da li se slažete sa ovim prijedlogom?

Slažete, je li tako, vidim, jednoglasno.

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, stavljam na glasanje.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo jednoglasno dali suglasnost za ratifikaciju svih ovih sporazuma, ugovora, protokola i Evropske povelje te na taj način završili 47. sjednicu.

Zahvaljujem se i konstatujem da je završena ova sjednica.

Sjednica je završena u 15,20 sati.